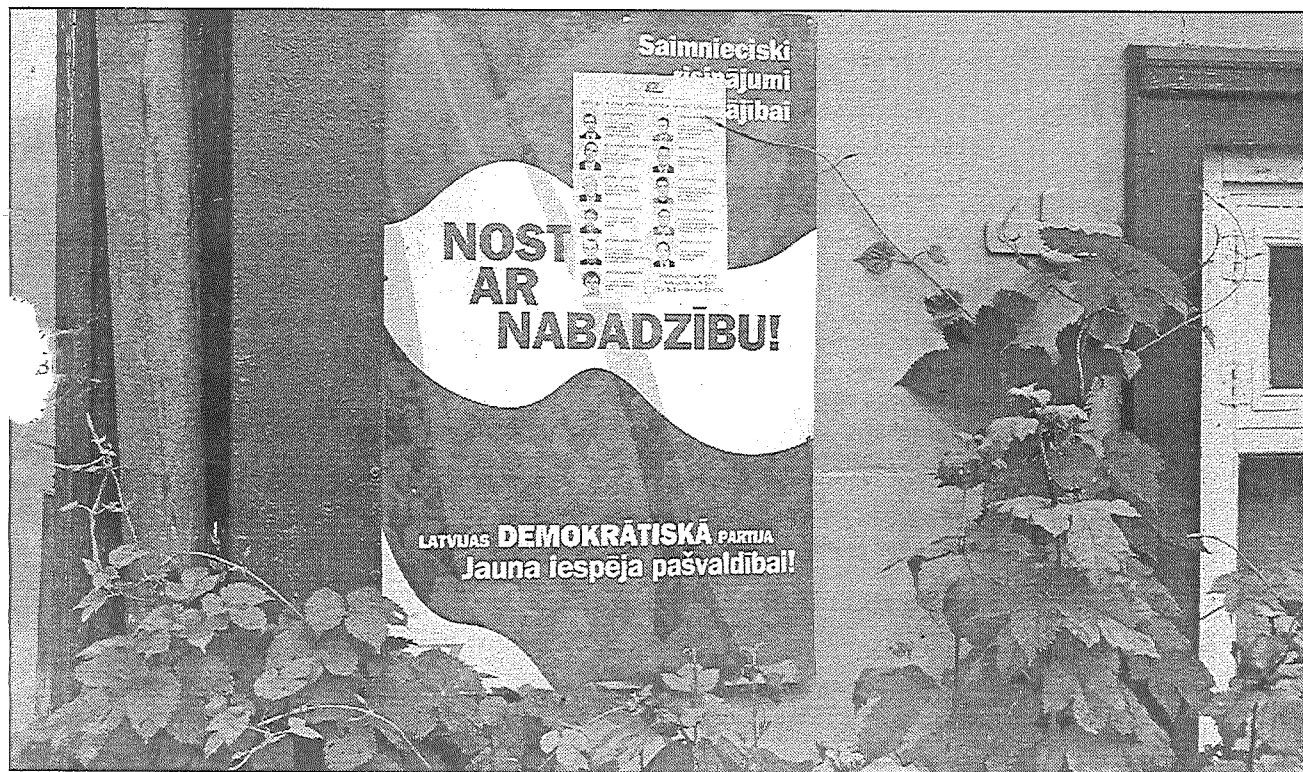

VIEDOKLIS

Nost ar nabadzību

jeb šausminošs stāsts par Preiļu novada attīstību demokrātu gaumē

Par reklāmas stendu šim plakātam izvēlēta individuālā māja Zaļajā ielā 11, līdz ar to pārkāpts Preiļu novada domes 2001. gada 15. februāra lēmuma «Par papildinājumiem Preiļu pilsētas saistošajos noteikumos «Par pašvaldības nodevām Preiļu pilsētā»» punkts, kas paredz visās publiskās vietās par pašvaldību vēlēšanu, aģitācijas, reklāmas, izkārtņu, sludinājumu un citu informatīvo materiālu izvietošanu pilsētā pirms samaksāt nodevu 50 latu apmērā. Par attēlā redzamo reklāmu uz laikraksta publicēšanas brīdi nodeva nebija samaksāta.

Aleksandru Poplavski
uz tiesas sola.

Domē — revīziju.

Visa uzmanība bērniem,
pensionāriem,
maznodrošinātajiem.

Gāzes vadam — nē!

Nodrošināt cilvēkiem
izdzīvošanu jebkuriem
līdzekļiem.

Atcerieties, nauda par uzpirkto
balsi ir nozagta no jums pašiem.

Valsts politikai — nē.
Lai dzīvo Preiļu politika.

Atņemsim katlu mājas pilsētai
un atdosim likumīgiem
saimniekiem — kooperatīviem.

Brīvdienās pasta kastē parādījās divas rozā lapinas, kurās ar augstāk minētajiem saukļiem par sevi balsot aicināja LDP Preiļu nodaļas deputātu kandidāti Preiļu novada domes vēlēšanās. Izlasot to saturu, radās iespaids, ka ir 1917. gads un boļševiki aicina tautu uz cīņu triecienā ieņemt novada domi, lai 11 cīņtāji pēc tam tur dalītu ekspropiēto mantu. Visvairāk pārsteidza uzsaukums Preiļu

novada iedzīvotājiem, kur uzrakstītais ne tuvu neatbilst īstenībai, toties kā pasniegti fakti, ar kādu cīņas degsmi raujas pie varas šis saraksts.

Sākšu jau ar to, ka Preiļu rajona padomes priekšsēdētāju no sava vidus ievēl pagastu un novadu domju priekšsēdētāji. Un te nav vajadzīgas «pašas» metodes, lai kļūtu par rajona padomes priekšsēdētāju.

Ar vienu rindkopu uzsaukumā ir pārvilkta svītra gāzes vada celtniecībai. Pasaulē pāriet uz dabai draudzīga kurināmā izmantošanu, bet te grib iestāstīt, ka gāzes vada būvniecība un apkure ar gāzi ir kaitniecība, jo, redziet, nabadzīgie, trūcīgie un neko nezinošie preiļieši, — tas ir dārgāk. Aprēķinus un pamatojumus, vai tiešām tā ir — nevajag, pietiek ar vārdu dārgāk, un vēlēšanu balsis kabatā.

Par kredītiem. Varbūt kādam arī var iestāstīt, ka kredīti no bankām un valsts kases dod pēc acu krāsas vai ūsu garuma. Bet izglītots cilvēks noteikti sapratīs, un it sevišķi tie, kam jau ir bijusi saskarsme ar kredītu ņemšanu, ka ir vajadzīgs pamatojums un kaudze papīru, lai pierādītu kredīta nepieciešamību.

Grūti noticēt Meluškāna kunga varenībai, iznīcinot Preiļu SCO. To jau var pajautāt arī jebkurai bijušajam SCO strādniekam un tad atklājas citāda aina, komentārus neprasoša. Pēdējās muļķības ir uzrakstītas arī attiecībā uz a/s «Preiļu siers» iznīcināšanu. Tā darbosies pat, ja Preiļu novada dome vispār nepastāvēs, nerunājot jau par to, ka to vadīs kāds no LDP līderiem, jo laucinieki govīs slauks un pienu nodos bez Preiļu novada domes akcepta.

Un tā ieskatīšanās dziļi acīs katram preiļietim grandiozu pasākumu rīkošanas reizē. Cilvēki nesmaida, jo gribas izdzīvot un katastrofāli rūk skolēnu skaits skolās, un atkal pie tā vainojama esošā dome ar Meluškānu priekšgalā. Bet to, ka kopumā valsti

ir šāda demogrāfiskā situācija, to, ka Eiropas iedzīvotāju vecums palielinās, ne vārda. Laikam šis saraksts zina brīnumzāles, kā cilvēci padarīt jaunāku, bet vispirms jāiekļūst domē.

Kad visā pasaulē, tajā skaitā arī Latvijā, valdības domā par iedzīvotāju labklājību, Preiļos LDP sola tikai izdzīvošanu, ar jebkuriem līdzekļiem, bet tikai izdzīvošanu. Pie tam, ignorējot valsts politiku, likumus un likumsakarīgās pasaules attīstības tendences. Toties dzīvosim ar LDP saraksta veidoto savu politiku Preiļu novada iedzīvotāju labā.

Savā laikā SCO un «Lauktechnikas» katlu mājas tika nodotas pilsētas bilancē, nevis nelikumīgi kādam (!) atņemtas. Demokrāti pilsētai sola katlu mājas ekspropiēt un atdot likumīgiem saimniekiem — kooperatīviem. Ej nu sažini, kas tie par kooperatīviem un kas tos veidos, bet galvenais — tiks atdots.

Arī ūdens ar rūsū sen jau no preiļiešu ūdens krāniem netek, jo veikti lieli darbi ūdensvadu skalošanā un ūdenssistēmas atjaunošanā.

Zēl, ka šis saraksts savu darbību un īpašu uzmanību pēc ievēlēšanas domē tendē tikai uz pensionāriem un maznodrošinātajiem. Bet kā dzīvot Preiļu novadā tiem, kas strādā, audzina un paši baro savus bērnus, maksā nodokļus? Varbūt šī lielākā iedzīvotāju daļa vēlas sakārtotas un apgaismotas ielas, strūklaku pilsētas centrā un atrakciju parku? Par tiem ne vārda, jo piesaistīt ar solījumiem sliņķus, dzērājus un sen jau cilvēcisko seju zaudējušos pilsoņus ir vieglāk.

Ļoti pārsteidz Innas Harlamovas rakstā teiktā par «krievu» (jā, tieši tā pēdējās) balsīm, ko pievāks «Latvijas ceļš», lai pēc tam pilsētā, kur pārsvarā dzīvo krievi, realizētu antikrievisku politiku.

Turpinājums 2. lappusē.

Ja neesat abonējuši «Novadnieku», jūs to varat iegādāties Preiļos veikalā «Vektra-2» (Celtņieku ielā 2), IU «Volkovs» pārtikas veikalā (Rēzeknes ielā 2), «Kadiķis» (Rēzeknes ielā 36), «Arka» (Daugavpils ielā 66), «Beta» (Brīvības ielā 2) un IU «Vlad» veikalā (Pils ielā 10a).

ZIŅAS

Livānos arī šogad būs uzņēmēju dienas

Kā «Novadnieku» informēja Livānu novada domē, ir panākta vienošanās ar Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras Daugavpils nodaļu par uzņēmēju dienu rīkošanu Livānos šī gada 28. un 29. septembrī. Uzņēmēju dienas Livānos pirmo reizi notika pagājušajā gadā, kad tās izpelnījās plašu uzņēmēju un apmeklētāju atsaucību.

«Latvijas gāze» atjaunos gājēju ceļiņu no siera rūpnīcas līdz dzirnavām

Pēc gāzes vada uzbūvēšanas akciju sabiedrība «Latvijas gāze» par saviem līdzekļiem apsolījusi sakārtot ne tikai trases vietas, bet arī gājēju ceļiņu no akciju sabiedrības «Preiļu siers» dzīvojamā masīva līdz dzirnavām. Kā «Novadnieku» informēja Preiļu novada domē, šāda vienošanās panākta pagājušajā nedēļā, kad Preiļos bija ieradušies akciju sabiedrības «Latvijas gāze» pārstāvji, lai vēlreiz pārliecinātos, vai viss ir kārtībā, vai saskaņojums panākts arī strīdīgos jautājumos.

Brīvības iela būs gaišākā un gludākā Preiļos

Šovasar pa Brīvības ielu Preiļos «Latvenergo» ierīkos jaunu elektropārvades līniju. Kā «Novadnieku» informēja Preiļu novada domē, tiks izveidotas pazemes komunikācijas. Pēc tam, kad savus kabelus pazemē izvietos arī «Lattelekom», šīs organizācijas, ieguldot savus līdzekļus, kopā ar Preiļu novada domi atjaunos arī trotuāru. Brīvības ielā tiks ierīkots jauns, moderns apgaismojums. Līdz ar to Brīvības iela būs gaišākā un gludākā pilsētā.

Bazilika piedāvā Aglonas internātgimnāzijai atgriezties bijušajā skolas ēkā

No Aglonas bazilikas saņemts piedāvājums Aglonas internātgimnāzijai atgriezties savās bijušajās telpās, no kurienes skola ar tiesas lēmumu tika izlikta. Kā «Novadnieku» informēja Preiļu rajona padomes priekšsēdētājs Ilmārs Meluškāns, skolas nostāja ir negatīva gan morāli, gan materiāli apsvērumu dēļ (pašlaik telpas nav piemērotas dzīvošanai un mācību uzsākšanai).

27. jūnija tikšanās laikā ar Aglonas internātgimnāzijas vadību, pedagogiem un darbiniekiem rajona padomes priekšsēdētājs I. Meluškāns informēja, ka nav atcelts tiesas uzliktais arests īpašumam, kas liedz veikt jebkuras darbības celtniecības jomā, bez izskatīšanas palikusi prasība par īpašuma tiesību pārskatīšanu uz remontējamo ēku Jaunaglonā. Tiesvedība, iespējams, var atjaunoties tikai rudens pusē. Tāpēc situācija var veidoties kritiski — skola 1. septembrī var palikt bez telpām. Vēl I. Meluškāns informēja par tikšanos ar celtniekiem — SIA «Kolons» vadību, kuri prasa samaksāt viņiem naudu par padarīto un apsver iespēju naudu no rajona padomes piedzīt caur tiesu.

Par situāciju Aglonā informēti arī premjers Andris Bērziņš un izglītības un zinātnes ministrs Kārlis Greiškālns. Viņi atbalsta patreizējo rajona padomes priekšsēdētāja nostāju, ka situācijas risinājums jāatrod jau tuvākajā laikā, ka jāizbeidz konfrontācija — bazilika pret skolu. Baznīca nekaru ar padomi un bazilika nekaru ar skolu, teica I. Meluškāns, ir tikai atsevišķu cilvēku antipātijas, kas neļauj jautājumu risināt konstruktīvi. Problēma ir jāatrisina tā, lai pēc tam nav neapmierināto un lai kāds atkal nesniedz prasību tiesā. Tādu risinājumu var atrast, uzskata I. Meluškāns.

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Latviešu īpatsvars
pieaug, skaits sarūk

Pēdējos desmit gados latviešu īpatsvars iedzīvotāju kopējā skaitā palielinājies no 52% 1989. gadā līdz 57,7% pērn, liecina provizorisks Centrālās statistikas pārvaldes veiktās tautas skaitīšanas rezultāti. Vienlaikus ar procentuālā īpatsvara palielināšanos latviešu skaits pēdējos gados vēl aizvien samazinās. Otrā lielākā daļa Latvijas iedzīvotāju nacionālajā sastāvā aizņem krievi — 29,6% 2000. gadā. Pērn Latvijā bija 1,36 miljoni latviešu, 702 526 krievi, 97 064 baltkrievi, 63 558 ukraiņi, 59 461 poļi, 33 334 lietuvieši, 10 376 ebreji, 8164 čigāni, 3450 vācieši, 2645 igauņi. Latviešu mazāk ir Latgalē un Rīgā.

Par nabadzību un turību

Par nabadzību sevi atzinušas 11,6% Latvijas māsaimniecību, par turīgām — 0,1%, liecina Centrālās statistikas pārvaldes pērn veiktā pārbaude. Lielākā daļa jeb 47,3% aptaujāto māsaimniecību atzinušas, ka nav ne bagātas, ne arī nabadzīgas, savukārt trešdaļa — ka nav nabadzīgas, taču ir uz nabadzības sliekšņa, 6,7% atzīst, ka nav bagāti, bet labi dzīvo. Statistikas pārvalde norāda, ka nereti māsaimniecības, kas objektīvi būtu uzskatāmas par turīgām, nevēlējas sevi nosaukt par tādām. Tikai 21% gadījumu tās sevi identificēja kā nabadzīgas, 44% gadījumu — kā tādas, kas nav nabadzīgas, bet atrodas uz nabadzības sliekšņa. Ir arī pretēja tendence — māsaimniecības, ko objektīvi varētu uzskatīt par pietiekami turīgām, 17% gadījumu savu ekonomisko situāciju vērtēja kā tādu, kas ir uz nabadzības sliekšņa vai zem tā.

Izskaudis bērnu ārstus

No 2004. gada slimokases vairs ne ar vienu pediatru neslēgs līgumu par bērnu primāro aprūpi. Labklājības ministrijas rīkojums paredz, ka slimokases slēgs līgumu tikai ar ģimenes ārstiem un valsts apmaksāto pakalpojumu ietvaros pie pediatra varēs nonākt tikai ar ģimenes ārsta nosūtījumu. Pārejas periods jau sācies, un šajā laikā daļa pediatru izglītīsies un iegūs ģimenes ārsta sertifikātu, bet savukārt daļa tagadējo primārās aprūpes ārstu, bijušo iecirkņu terapeitu, steidzamā kārtā apgūs pamatzināšanas pediatrijā, lai varētu ārstēt arī bērnus. Daļa pediatru to uzskata par pilnīgu absurdu, kas nozīmē daļēju bērnu ārstu iznīcināšanu ziņo «NRA».

Prognozē autobusu
biļešu padārdzināšanos
Latgalē

Viszemākā maksimālā summa, ko reģiona pārvadātāji iekasē no pasažieriem, joprojām ir Rēzeknes autobusu parkā — 1,7 santīmi par kilometru. Uzņēmuma vadītājs cer, ka spēš noturēt biļešu cenas pašreizējā līmenī, kaut gan oficiāli atļautais izcenojums ir 2,2 santīmi par kilometru. Daži pārvadātāji gan iekasē 2,5 santīmus. Ludzas autoostā apstiprinātais tarifs ir 1,75 santīmi. Daugavpils — 1,9. Dotācijas nepieciešamas ne tikai dzelzceļa, bet arī autobusu pasažieru pārvadājumiem. Autobusu parki pilsētās ir novecojuši, līdzekļu to atjaunošanai trūkst, bet dotācijas no Ceļu fonda un citiem avotiem gada laikā sarukušas par 40%, tāpēc biļešu cenu paaugstināšana ir neizbēgama. Pagaidām biļešu cenas neviens autobusu parks celt neriskē, toties tiek likvidēti kāds no autobusu maršrutiem.

Ziņas sagatavoja
T.Elste

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī (trešdien, sestdien).

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs — SIA «Novadnieks. Redakcija».

Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 1-53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktorei),

1-53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

1-53-07058, 1-53-07059 (žurnālistiem). Fakss 1-53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales drukā» Rēzeknē.

VIEDOKĻI

MUMS RAKSTA

Par «nodevību» Preiļu domē

Vēlēšanu tuvums ir tas laiks, kad dažādos saziņas līdzekļos arvien biežāk parādās deputātu kandidātu publikācijas. Atceroties, kā notika pavasara vēlēšanu kampaņa, gribu pastāstīt par metodēm, kādas izmantoja kandidāti no dažiem sarakstiem.

Pirms marta vēlēšanām pilsētas iedzīvotāji savās pasta kastītēs atrada izgriezumus no avīzēm. Tos bija savākusi kāda «rūpīga» roka, lai nomelnotu vienus kandidātus un celtu slavā otros. Šoreiz gribu pakavēties pie bijušā pilsētas mēra «nopelniem», kurš esot tik daudz darījis iedzīvotāju labā, un droši vien izdarītu vēl vairāk, ja ne saraksta biedru Bogdanova un Anspoka «nodevības».

Nenoliegšu, ka savu līdzšienējo pilnvaru laikā deputāti daudz darīja, lai sakārtotu pilsētā apkures jautājumus, būvētu sporta zāles un tā tālāk. Tikai tagad izrādās, ka viņu veikums līdzvērtīgs nullei, jo visi labie darbi ir tikai Ivanova nopelni, ko viņš arī uzsvēr — es izdariju, es nodrošināju, es panācu. Bet pārējie deputāti esot tikai traucējuši, kā viņš rakstīja «Vietējā nedēļas avīzē» — grūti strādāt domē, kuras sastāvā ir arī skolotāji.

Taču es zinu arī lietas, par kurām šis kungs noklusēja. Likvidējot municipālo policiju, Ivanovs sāka atbrīvot no darba cilvēkus. Lai gan domes sastāvā bija diplomēts jurists (L.Kalniņa), rīkojums tika sastādīts kļūdaini. Tāpēc no pilsētas budžeta pēc tiesas atļaušanas J.Vaivodam tika izmaksāta kompensācija un septi tiesas izdevumi vairāk nekā tūkstoš latu apmērā.

Veicot ielu bedrīšu remontu, Ivanovs parakstīja līgumu

ar «Latgales ceļu» filiāli, kurā, neskatoties uz deputātu iebildumiem, nebija iekļautas darbu kvalitātes garantijas prasības uz vienu gadu. Līgumā šis punkts vienkārši pazuda, tāpēc pēc vairākiem mēnešiem bedrītes parādījās no jauna, bet pilsētas budžets šķērās no papildus summām.

Jauni finansiāli zaudējumi pilsētai nāca pēc tiesāšanās ar SIA «Ozols». Vietā piebilst, ka, konsultējoties ar juristu, es un deputāts Anspoks bijām pārliecināti un centāmies iegāvēt Ivanova kungam, ka tiesāšanās nav perspektīva. Nodot SIA «Ozols» chehu jaunajam nomniekam, telpās bija tikai metālūžņi un kailu vadu gali, jo telpas netika apsargātas.

Pat pilsētas labiekārtošanā neiztika bez papildus līdzekļiem no pilsētas kases. Nepamatoti dārgi tika veikti labiekārtošanas darbi pie kafejnīcas «Kronis», rekonstrukcijas darbos netika iesaistīts ēkas nomnieks, uzklāts nekvalitatīvs bruģis (ziemā tas ir ļoti slīdens), palielināta tāmes vērtība.

Īpaši gribas pakavēties pie siltumapgādes uzlabošanas. Līdz ievēlēšanai par domes priekšsēdētāju Ivanova kungs taču strādāja par «Siltuma» galveno inženieri, vadīja siera rūpnīcas katlu māju, tāpēc jābrīnās, kā gan viņš nepamanīja, ka «Siltums» nokļuvis 200 tūkstošu latu lielos parādos. Dīvaini arī tas, ka tajā laikā viņam neradās doma, ka vajadzētu ķerties pie rekonstrukcijas.

Laikā, kad domi vadīja Ivanova kungs, tika slēgti bērnu darbs «Auseklītis», tā telpas stāvēja tukšas, bet no pilsētas budžeta tika izdalīta nauda apkurei un apsargāšanai. Patla-

«Vistabāk durvju aizciņšanos var sajūst, ja tajās ieliek pirkstu.»

H.Bunkšs

ban «Auseklīša» telpas iznomātas šūšanas uzņēmumam, bet pilsēta no tā saņem ienākumus īres maksas veidā.

Iepriekšējās vēlēšanās rajonā pārliecinoši uzvarēja Demokrātiskās partijas «Saimnieks» saraksti, piemēram, Preiļos, Līvānos, Riebiņos, Saunā, Pelēčos un citur. Taču rajona padomē jūs, Ivanova kungs; bijāt viens, nesāņemot kolēģu atbalstu ne pilsētas finansēšanas jautājumos, ne citos. Pat Preiļu novada veidošanas jautājums tika risināts bez Preiļu pilsētas klātbūtnes.

Par šīm un daudzām citām problēmām daudz kārt runājām ar Ivanova kungu, devām padomus, taču nekas nespēja uzvarēt un pārliecināt viņa personisko «es». Tas bija pamatā domes deputātu vairākuma lēmumam izteikt Ivanovam savu neuzticību. Tūlīt pat vairāki deputāti, tajā skaitā arī es un Anspoks, tikām nosaukti par nodevējiem. Neuzskatu, ka, balsojot pret Ivanovu, būtu nodevis savus vēlētajus. Tāds lēmums tika pieņemts pilsētas iedzīvotāju labā, lai rastu iespējas uzlabot situāciju daudzās sfērās.

Kopš tā laika, kad Ivanovs vairs nav domes priekšsēdētājs, viņš nav iesniedzis nevien priekšlikumu, kā uzlabot domes darbu vai pilsētas dzīvi. Gluži otrādi, viņš ir attālinājies no saviem deputātu pienākumiem. Saņēmis pabalstu un kompensāciju par darba zaudēšanu, šis kungs ķērās pie citu nomelnošanas un sevis pašā lielīšanas, tā 2000. gadā viņš apmeklēja tika 6, bet nebija iecerāts uz 13 sēdēm. Acīmredzot viņu vairāk iepriecē amata krēsls nevis konkrēts darbs vēlētajū un pilsētas iedzīvotāju labā.

Turpretī daudzi citi deputāti turpina aktīvi strādāt. Tā, piemēram, viens no «nodevējiem» Anspoka kungs, neskatoties uz katastrofāli mazo medicīnas finansējumu, dara visu, lai Preiļos saglabātu slimnīcu un tās kolektīvu. Tiek iegādāta jauna, mūsdienu aparātūra, rekonstruēta katlu māja, kas deva iespēju ar karsto ūdeni nepārtraukti nodrošināt pacientus slimnīcā. Arī slimnīcas apkure tagad nav atkarīga no sezonas sākuma pilsētā, tā izmaksā krietni lētāk.

Neskatoties uz to, ka Latvijā daudzas slimnīcas ierobežai pilnībā pārtrauc darbību, slimnīcu uzņemšanu, Preiļu slimnīca turpina sniegt pacientu palīdzību pilnā apjomā. Lieliski ar saviem pienākumiem tiek galā arī deputāti Babris un Adamovičs, kuri, pēc Ivanova domām, tik ļoti apgrūtināja viņa ikdienu domē. Preiļu 1. pamatskola ir viena no lielākajām valstī, bet sporta klubs «Cerība» turpina gatavot valstij talantīgus un spēcīgus sportistus. Vienlaikus šie cilvēki daudz dara pilsētas iedzīvotāju labā kā deputāti.

Cienijamie Preiļu pilsētas un Preiļu novada iedzīvotāji! Pieņācis laiks izdarīt izvēli, ievēlēt jaunus deputātus, kuri ķers pie darba un jau pierādījuši savu prasmi, nevis sāks cīnīties par vietu deputātu krēslā. Visiem jūsu vērtējumam paldies! Dāvātajiem sarakstiem es jau esmu atradis tādus ļaudis.

Nikolajs Bogdanovs, ārsts, Preiļu novada domes deputāts

Nost ar nabadzību

Sākums 1. lappusē.

Nezinu, ko autore ir domājusi ar antikrievisku politiku, bet statistika gan ir viņas vājā puse. Pēc 2000. gada tautas skaitīšanas provizorisks rezultāts: 55,8% latviešu, 38,11% krievu, 1,8% poļu un 1,3% citu tautību iedzīvotāji. Aizkalnes pagastā latviešu ir 88,3%, bet krievu 6,9%, Preiļu pagastā dzīvo 55,7% latviešu un 31,4% krievu.

Preiļu 2. vidusskolas skolēni aizvien vairāk izvēlas mācības latviešu valodā un sekmīgi kārtot eksāmenus, nesaskatot krievvalodīgo diskrimināciju. I.Harlamovas kundze pārāk uzsvērusi V.Haritonova lomu vecticībnieku diēvnama celtniecībā. To varēja celt jebkura celtniecības organizācija, un ne jau tas ir V.Haritonova nopelns, ka

šajā laikā tieši SCO izpildīja celtniecības darbus. SCO rekonstruēja un remontēja arī Aglonas baziliku, kura tagad pēc «kvalitatīvi» izpildītiem darbiem atkal tiek remontēta no jauna. Politiskajā reklāmvīzē «Avīzē Preiļu Novadam», ko izplatījis LC, lasu Preiļu vecticībnieku draudzes priekšsēdētāja Vasīlija Hrapunova teikto, kur ne ar vārdu netiek cildināts slavenais celtnieks V.Haritonovs, bet tieši otrādi, V.Hrapunova kungs pateicas I.Meluškāna vadītajai novada domei.

M.Mihailova cildinošo odu J.Boļšakovam vispār nav vērts komentēt. Par J.Boļšakovu zīmīgi jau izteicies sporta kluba «Cerība» direktors Imants Babris, publicējot (08.06.2001.) «Vietējā nedēļas avīzē» savu vēstuli «Kad nākamreiz bruks

klubs «Cerība?».

Priekšvēlēšanu programmā arī pietiek kuriozu. Piemēram, a/s «Preiļu siers» mokrorajonā (es nekļūdos) demokrāti uzcels katlu māju. Jāpiebilst, ka katlu māju jau cel uzņēmējs, kurš ar novada domi noslēdzis attiecīgus līgumus. Tā kā izcilajiem celtniekiem V.Haritonovam un J.Boļšakovam šis vilciens jau aizgājis garām.

Par vārdu kopas «vienādas izaugsmes iespējas novada reģistrētajiem nodokļu maksātājiem» analfabētismu lai spriež valodnieki, tāpat par «domes un tās komiseja» darbību.

Stimulēt un aktivizēt uzņēmēju un zemnieku darbību ar plikiem vārdiem, demokrātu kungi un kundzes, ir par maz, bet Latgales reģionālajai lauksaimniecības pārvaldei ir citas

darbības funkcijas un pakļautības statuss nekā norādīts priekšvēlēšanu programmā.

1. jūlijā saņemtajās lapelēs melns uz rozā rakstīts: «Lai nodrošinātu Trizsvaiģņu spēļu norisi, turpināt iesāktos sagatavošanas darbus.» Pirmkārt, spēles sen jau sekmīgi beigušas un ne jau ar demokrātu svētību, bet pie sagatavošanas darbiem šī komanda nav pat tuvumā stāvējusi (izņemot J.Boļšakova sūdzību Valsts prezidentei).

8. jūlijā atkal dosimies pie vēlēšanu urnām. Vai noticēsim saukļiem un murgainajiem solījumiem, vai arī reāli vērtēsim padarīto, tas ir mūsu — vēlētajū ziņā. Atdotot savas balsis par cienīgākiem kandidātiem, cerams, nekļūdisimies!

T.Elste

TREŠDIENAS INTERVIJA

*Viņš lampas skrūvē, kubus krauj,
Un naglas, nelietes, viņš rauj,
Viņš zīmē, līmē, dzejo, dejo,
Un grāmatās tas pērles zvejo.*

Uzminiet, par ko ir rakstītas šīs drusciņ nenopietnās rindiņas? Un vēl — ko kolēģes reizēm mīļi sauc par «Vārpiņu»? Tas ir ĪGORS KOLOSOVS — Preiļu rajona bērnu un jauniešu centra saimniecības daļas vadītājs. Kopš 1996. gada strādā arī Preiļu radioreleju stacijā. Viņš patiešām ir nedaudz dzejnieks un nedaudz mākslinieks. Un arī Preiļu vēstures pētnieks, kurš, cerams, neturēs sveci zem pūra un izdos grāmatu.

Dzīvē ik mirklis ir jāaizpilda ar darbiem

— Esmu no tās paaudzes, kuras pārstāvji vēstures notikumu dēļ par savu dzimšanas vietu nevar nosaukt Latviju. Piedzimu Krievijā, Habarovskas apgabalā. Uz turieni 1944. gadā no Maskvas bija izsūtīts mans tēvs Georgijs (patiesībā viņam kristītais vārds bija isti vecticībnieku garā — Jevgrafs), kurš kara laikā bija aizbēdzis no vācu darba armijas. Taču kāds no radiem jauno puisi nodeva varas iestādēm un viņam nācās gandrīz divus gadu desmitus pavadīt svešumā.

Habarovskas apgabalā tētis iepazīnās ar mamma, kurai vecmamma, inteliģenta sieviete būna, bija devusi krieviem ļoti skaņu vārdu — Alisa. Mamma veģetārija nāk no Novgorodas puses. Vectēvs bijis padomju darbinieks, un, baidīdamies no Staļina represijām, kas posījās Krievijā trīsdesmitajos gados, mainīja uzvārdu un aizveda ģimeni projām uz Habarovskas apgabalu, kur pats piedalījās dzelzceļa celtniecībā no Krievijas uz Ķīnu.

Tētis strādāja par mežsaimniecības meistarū un priekšnieku, mamma bija grāmatvede. Piedzimām mēs — māsas Tatjana, Natalija un es. Kad biju gadu vecs, ģimene nolēma atgriezties tēva dzimtenē Latvijā.

— Kādas ir jūsu pirmās atmiņas un pirmie iespaidi par jauno dzimteni?

— Biju pārāk mazs, lai atcerētos, kas man bija Latvijā. Mamma bija, ka nedēļu garā brauciena Krievijas uz Latviju laikā esmu sācis staigāt. Vienkārši devies pavilciena vagona eju pakal tēvam. Bet manas paša pirmās spilgtākās atmiņas saistās ar Maskvino, kur bijām apmetušies pie tēva radiem. Laikam no bailēm ļoti spilgti atceros, kā man pakal skrēja kaimiņu govjs, bet tētis mani glāba no briesmīgā ragainā radījumā.

Arī skolas gadi saistās ar Preiļiem, ar Preiļu 2. vidusskolu. Pirmajā klasē mani ieskaitīja sešu gadu vecumā. Toreiz gan bija rīkojums, ka skolā jāskatās tikai no septiņiem gadiem, bet klasē trūka audzētāju, tāpēc bērnu darza vadītājam lūdza rekomendēt sešgadīgus. Arī es saņēmu tādu rekomendāciju, jo no vecākajām māsām biju samācījies visādas skolas gudrības, arī burtus jau zināju.

Tas tik bija jampadracis ar skolas formu! Nedēļu pirms 1. septembra braucām uz Rīgu un nopirkām veikalā kostīmu, kas man bija krietni par lielu (gluži vienkārši mana izmēra nebija). Nācās mainīt ar kaimiņu puiku. — Vai vienkārši bija izvēlēties turpmāko dzīves ceļu?

— Preiļu 2. vidusskolu beidzu 1977. gadā. Bērībā un skolas laikā nevarēju izšķirties starp divām stihijām — jūru un debesīm. Iespējams, ka māsas Natalijas iespaidā, kura jau mācījās Kijevā

● Igor Kolosov ir iepazinis ar savu uzvaru un spriez, ka Kolosovi Preiļu pusē ieradusies 17. gadsimtā no Maskavas apkaimes. Tur Kaširas rajonā esot ciems, kurā gandrīz 80 procenti iedzīvotāju nes Kolosovu uzvārdu. Foto: M. Rukosjuevs

Civilās aviācijas institūtā un pēc tā beigšanas aizbrauca uz Saļihardu pie Polārā loka, iesniedzu dokumentus toreizējā Rīgas Civilās aviācijas institūtā. Konkurss toreiz bija liels un uzņemšanai studentu kārtā man pietrūka pusotra punkta.

Kad pēc tam gadu biju nostrādājis Preiļu SCO par krāsotāju apmetēju, iestājos Rīgas Civilās aviācijas skolā, apguvu lokācijas ierīces un vienu gadu nostrādāju Belgorodas lidostā. Pēc tam atgriezies atpakaļ Latvijā.

— Vai darbs lidostā neapmierināja?

— Nē, darbs man patika. Radaru sistēma, kas jau lielā attālumā uztver lidmašīnu un ar elektronisko ierīču aplīdzību palīdz tai nosēsties, ir interesanta un smalka lieta. Bet es Belgorodā tā arī nevarēju iejusties. Kolēģu attieksme bija visumā labvēlīga, tomēr viņu vidū paliku svešinieks, teica, es pat krieviski runājot ar ārzemju akcentu. Nolēmu, ka jābrauc uz Preiļiem.

— Bet te jau nav lidostas un radaru...

— Nav gan, bet darbu atrast nebija problēmu. Strādāju «Apsardzē», «Lauktechnikā», 1990. gadā atnācu uz Preiļu bērnu un jauniešu centru, vēlāk mēģināju nodarboties ar privātbiņnesu. Kopš 1996. gada strādāju arī Preiļu radioreleju stacijā. Starp citu, pagājuši tieši 30 gadi, kopš pilsētā uzcelts televīzijas tornis. Kā jubilejas «sveiciens» stacijas kolektīvam bija organizācija, kuras rezultātā esmu palicis vienīgais darbinieks.

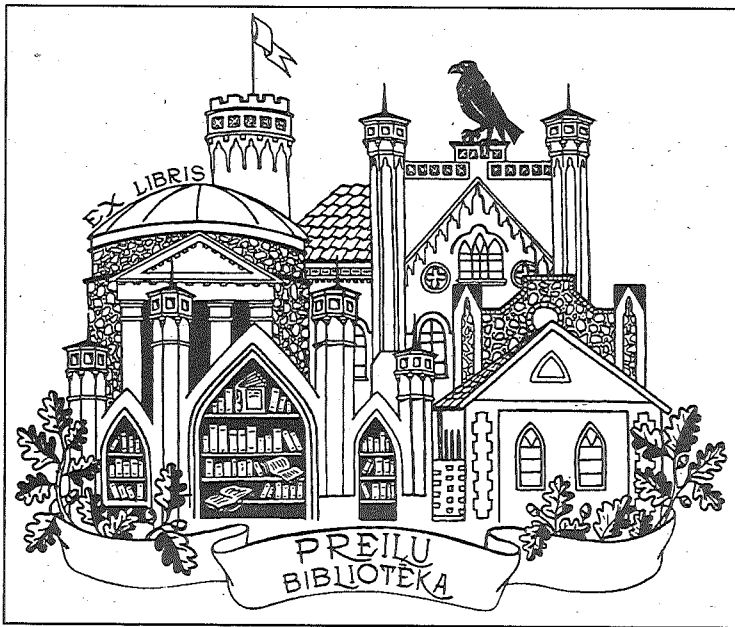
— Vai bieži esat lūkojies uz

● 1967. gada 1. septembris. Sešgadīgais Igors savā jaunajā skolas uzvalkā un portfeli rokā dodas uz skolu. Smails viņa sejā liecina, ka pārliecības par paša spēkiem mazajam skolnieciņam ir pietiekami. Foto no I. Kolosova albuma

pilsētu no augšas?

— To daru, kad jāapkalpo antenas. Preiļu tornis ir maztiņš, tikai 86 metrus augsts. Rēzeknes, Daugavpils un Cesvaines torni slejas pat 200 metru augstumā. Bet arī no mūsējā var daudz ko apskatīt. Sajūta ir lieliska, tāds ad-

● 1999. gadā Igors zīmētais ex libris veltīts Preiļu rajona galvenajai bibliotēkai. Te apvienota pilsētas vēsture, tās simboli un grāmatu krātuves sūtība — dāsni dalīties ar cilvēkiem savā informācijas bagātībā.

renalina daudzums asinīs rodas!

Preiļu apkārtnē no augšas ir bezgala skaista jebkurā gadalaikā. Un redzēt var tālu tālu. Ļoti ļabi pili un pat Ignalinas atomelektrostācijas augstās šahtas. Kad iedomājos, ka tur var notikt kas līdzīgs Černobiļas nelaimei, sametas neomulīgi.

— Kā jūtaties «namiņa» sievišķīgajā kolektīvā?

— Lieliski. Te ir ļoti radoša gaisotne. Esmu vienīgais vīrietis starp četrpadsmit dāmām. Mēģinu būt kā atsvars brīžos, kad emocijas kāpj pāri malām, bet neļauju nolaist arī rokas grūtākos brīžos.

Sīkāk un lielāki remontī, visu saimniecisko lietu kārtošana ir manā ziņā. Ja vajag, reizēm arī ko uzzīmēju vai uzrakstu. «Namiņa» himnas, ko vienmēr dzied svīnīgos brīžos, teksts ir manis sacerēts. Tas bija pirmais dzejolis, ko uzrakstīju latviski.

— Tātad ir arī dzejoļi krievu valodā?

— Jā, bet tie ir mājās. Plašākai publikai tos neesmu rādījis.

— Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja darbinieces stāstīja, ka jūs esat nopietni aizrāvis ar pilsētas vēstures pētīšanu.

— Manu pētījumu galvenā tēma ir grāfu Borhu dzimta, interesē arī latviešu un slāvu tautas Preiļu novadā pirmskristietības periodā. Tie ir tā saucamie pagānu laiki, par kuriem ir maz informācijas.

Mana māsa Tatjana aizrāvusies ar vecticībnieku vēstures pētīšanu, vāc arī materiālus par mūsu dzimtas vēsturi. Es tur iekšā nejaucos. Pateicībā par to, ka pirmajiem iecerotajiem vecticībniekiem Preiļos tika atļauts paglābties no vajāšanām, nolēmu izpētīt grāfu Borhu dzimtu.

— Vai ir arī kādi atklājumi?

— Izrādās, ka šis un tas nav bijis precīzi zināms. Manā rīcībā ta-

gad ir grāfu Borhu dzimtas ģeoloģija no 13. gadsimta līdz mūsdienām. Nedaudz pārspīlētas ir ziņas par pirmajiem Borhiem Latvijā viņi ieradās tikai 1451. gada, tas ir, septiņdesmit gadus vēlāk nekā min citi vēsturnieki. Arī ziņas par dzimtas dižciltīgu nav precīzas. Izdevās noskaidrot, ka tikai 1495. gadā kāds barons Borhs izdevīgi apprecējās ar hercoga meitu un viņam tika piešķirts grāfa tituls. Kāds cits Borhs apprecējās ar Pomerānijas kūrfirsta atvasi un saņēma atļauju uz ģerboņa lietot zelta krāsu. Iepriekš Borhu ģerbonī trīs kraukļi rotājās uz sudraba fona.

— Jūs esat arī vairāku interesantu ex libris autoru?

— Zīmēšana man patīk kopš bērnu darza laikiem, kad man bija pašam sava personālistāde. Taču skolā man vienīgais trijnieks liecībā bija zīmēšanā. Nu nekādi nevarēju vairākas stundas sēdēt un zīmēt priekšā nolikto vāzi vai puķu podu. Vienmēr gribēju izvēlēties brīvu tematu.

Veidojot ex libris, praktiskā pusē daudz laika neaizņem. Vairāk prasa idejas «iznēsāšana», vienmēr gribas, lai būtu doma iekšā, lai cilvēkiem patiktu.

— Kur ir jūsu dvēseles miera osta?

— Tā ir mana ģimene. Dēls Rostislavs jau studē ekonomiku Rīgas Tehniskajā universitātē, ir nopietns un gudrs puisis. Bet mēs ar sievu Anitu tagad mēģinām tikt līdz Grietiņas «apgriezieniem». Kas no viņas dienās būs? Sešu gadu vecumā viņai pietiek enerģijas dejojot «Dvesmā», dziedāt «Lāsītēs». Šoziem baseinā iemācījās peldēt, bet tagad nenogurusi brauc ar divriteni, katru brīvu brīdi zīmē. Runā, ka būšot varbūt skolotāja, bet varbūt arī daktere.

L. Kirillova

4.

8. JŪLIJĀ — ATKĀRTOTAS PREILU NOVADA DOMES VĒLĒŠANAS

Preiļos priekšvēlēšanu aktivitātes uzņēmušas apgriezīn, strauji tuvojoties vēlēšanu dienai. Vēlētāju pārliecināšanai tiek izmantoti visdažādākie līdzekļi, deputātu kandidāti šajā laikā neželē nedz spēkus, nedz laiku iedzīvotāju pārliecināšanai, ka tieši viņi ir tie īstie varētāji un darītāji. Šāda tikšanās sestdien tiks organizēta Preiļos, diemžēl, interesentu, kas vēlētos klausīties, bija maz, taču tas sanākušo politiku daiļrūnību nemazināja.

Mēs jaunu pasauli sev celsim?!

Ari tukšam makam daudz gribētāju

Aptuveni stundu deputātu kandidāti apcerēja esošo smago finansiālo stāvokli Preiļu novada domē, tajā pašā laikā atzīstot, ka pilnīgu informāciju par tur notiekošajiem procesiem viņiem neizdodas iegūt. Neskatoties uz to, sarunā izskanēja apgalvojumi, ka pašvaldībai ceļu fonda līdzekļus neredzēt vismaz 2-3 gadus, jo tie ir pārtērēti, ka kredītu resursus Preiļu pašvaldība jau ir izsmēlusi, ka naudas nav un neko daudz jau jaunie deputāti ievēlēšanas gadījumā izdarīt nevarēsot. Ja jau naudas ir tik maz (pēc deputātu kandidātu stāstītā, tās nav gandrīz nemaz), tad, kas gan liek šiem nopietnajiem vīriem cīksties ap vietām Preiļu novada domē?

kandidātuprāt, daudz nēvājāzīgās informācijas.

populismam zāļu nav

Topošajiem domniekiem tika jautāts, kā tad Preiļos būs ar apkures tarifiem, kas ir vieni no augstākajiem Latgalē. Diemžēl neizdevās sagaidīt konstruktīvas atbildes ar šīs problēmas risināšanas variantiem. Atbildes galvenokārt aprobežojās ar esošā konstatāciju un, jāteic, diezgan asu nopēlumu — tarifi ir augsti, karstais ūdens ir nekvalitatīvs un dārgs utt. Esošo domi un tās priekšvēlētāju Ilmāru Meluškānu, kurš sanāksmē gan nepiedalījās, kritizēja ne tikai esošie deputāti, piemēram, Ivanova kungs, bet arī cilvēki, kuri līdz šim pašvaldības darbā sevi nav paguvuši pierādīt nedz no labās, nedz peļamās puses. Kritizēt, protams, vajag, tikai skumji, ka kritizēšana aprobežojās ar «mēs jau nezīnām, kā tur īsti ir, bet kāds mums stāstīja, ka...»

Vēlētāji piekritīs, ka, balotējo-

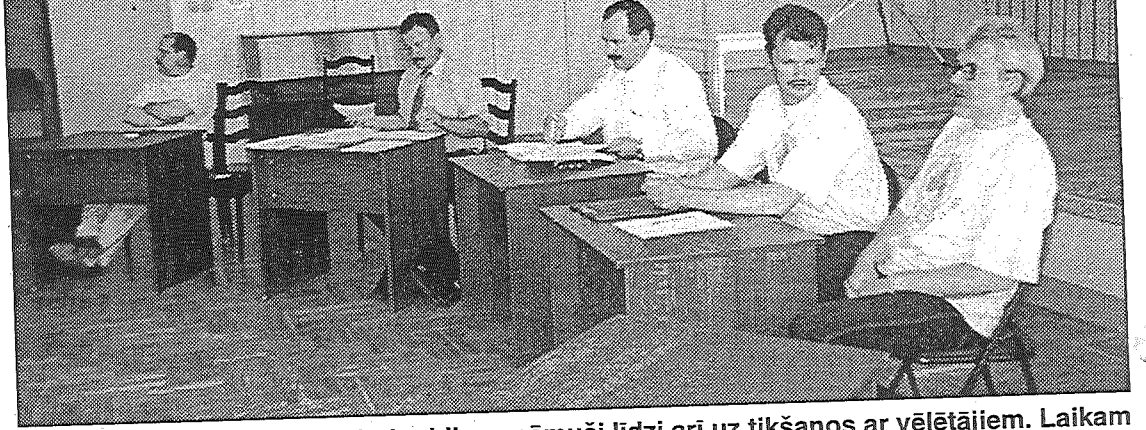
ties tik augstā amatā kā domes deputāts, neskatoties, kādas partijas sarakstā tavs uzvārds figurē, ir precīzi jāpārzina situācija, jāredz perspektīva un jāizstrādā prioritātes. Diemžēl kārtējo reizi nācās pārliecināties, ka deputātu sacītais tāds labi maskēts populisms vien ir, jo vienubrīd tika teikts, ka tarifi ir pārāk lieli un tādas summas preilieši samaksāt nevar, citubrīd jau, ka nepieciešams mehānisms, kā no iedzīvotājiem šo maksu piedzīt, lai bezkaunīgos nemaksātājus piespiestu norēķināties par patērēto. Tad, ka nepieciešams uzskaitīt visus nabagos un palīdzēt viņiem, radīt jaunas darba vietas, ko līdzšinējā dome nav darījusi, tad, ka domes uzdevums tomēr neesot radīt darba vietas un ka arī jaunie deputāti, ja tiktu ievēlēti, nekādu nodarbinātības paradīzi Preiļos vis radīt nespētu. Deputātu kandidātu jā izstrādā konkrētus iedzīvotāju iespaidu, jo, ja vien vēlētājs ka reālie darbi tik un tā nekad nav bijuši lielo solījumu vērti.

Deputāts atzīstas nespējā ietekmēt notikumu gaitu

Pašreizējais Preiļu novada domes deputāts Vladimirs Ivanovs (LSDSP) aktīvi kritizēja esošo domes sastāvu, pie kura pieder arī pats. Viņš gan atzina, ka notikumu un procesus domē ietekmēt nespēj. Uz jautājumu, kas deputātam traucē īstenot savus nodomus, viņš atbildēja, ka no 25 domes deputātiem Latvijas Sociāldemokrātiskās strādnieku partijas sarakstu domē pārstāv tikai četri.

Solīt sola, bet — vai dos?

Par to, ka sociālajā sfērā darāmā ir daudz, bija vienprātīgi visi deputātu kandidāti. Katrs gan redzēja citādu vīziju šajā sakarībā. Latvijas Zemnieku savienības pār-

● Daži deputātu kandidāti darbu bija paņēmuši līdz ar uz tikšanos ar vēlētājiem. Laikam jau papīriem nokrautais galds jāsaprot kā īpaša čakluma pazīme. Foto: G.Kraukle

stāvji pauda nostāju, ka jāsamazina celtniecības darbiem paredzētā nauda un jānovirza mazturīgo vajadzībām, piemēram, jāuzstāda ūdens skaitītāji. Mazturīgo mītnēm jāpiešķir sociālā dzīvokļa statuss un jāveic vēl citas labas lietas, kas jārealizē uz asfalta varētu uzliet».

Šņepsts kā galveno darāmo uzsvēra jaunu darba vietu radīšanu, kas dotu papildus ienākumus Preiļu pilsētas budžetā, vienīgi netika pateikts, kad un kā tas tika izdarīts. No savas kā uzņēmēja pozīcijas deputāta kandidāts J.Šņepsts gan izteica vērā ņemamu ideju, ka sociālajā jomā savu finansiālo palīdzību pilsētas mazturīgajiem labprāt dotu arī uzņēmēji, diemžēl līdz šim neviens šādu palīdzību neesot lūdzis.

Kā Preiļus padarīt par gaišu un plaukstošu pilsētu, teicās zināmāri Vladimirs Ivanovs. Viņš deklarēja, ka jāaicina atpakaļ jaunie, izglītotie, erudītie preilieši, kas, studijas beiguši, strādāt savas pilsētas labā, radot arī jaunas darba vietas. Noslēpumā palika tikai tas, kā deputāts cer savu visnotaļ labo ideju realizēt. Ik gadus vidusskolu un PVG absolvē vairāk kā 100 jauniešu, cik no viņiem katru gadu atgriežas Preiļos?

Ko devušas Saeimas sarunas

«Novadnieks» Jāzepam Šņepstam pajautāja, ko viņš kā Saeimas deputāts reāli šo gadu laikā paveicis savu vēlētāju labā. Uz to J.Šņepsts atbildēja: — Ja kādam ir kādas attiecīgās reģionālās iestādes, attiecīgās reģionālās «Latvijas valsts meži», Veterinārā pārvalde u.c.) tikai tāpat viens neviens uz Preiļiem nesūta. No lielajām pilsētām — Daugavpils, Rēzeknes — augstākajos varas gaitēnos katru nedēļu var sastapt cilvēkus, kas nedara neko citu kā tās pašas lietas, ko man priekš Preiļiem ir izdevies sakārtot. Pateicoties budžeta grozījumiem, septiņus tūkstošus latu ir dabūjusi Aizkalnes pamatskola, pieci tūkstoši latu Preiļu 2. vidusskolas sporta manēžai, 6 vai 7 tūkstoši latu Līvānu skolai, — sacīja J.Šņepsts. Kā augstākā līmeņa rezultātu savā kontā deputāts ieskaitīja arī a/s «Preiļu siers» konkurētspējas celšanu pasaules tirgū.

Deputāts par izraisīto avāriju runā nelabprāt

Izmantojot izdevību, Preiļu domes deputātam Vladimīram Ivanovam «Novadnieks» lūdza komentāru par avāriju, ko šī gada 24. jūnijā viņš bija izraisījis bū-

dams, kā presei apgalvoja negījumā cietusi otra puse, alkoholeibumā un braukdams pa preteju braukšanas joslu. Deputāts par šādu preses interesi iepriecināts nebija, taču, vairākkārtīgi pie šī jautājuma atgriežoties, plaši izklāstīja savu versiju par notikušo.

Līdz pat šim laikam es ticēju, ka šī avārija bija manas sievas draudzene 20 gadus. Tajā naktī, kad notika avārija, neteikšu, kā šī kundze bija vai nebija dzērusi, bet viņa necēla nekādas pretenzijas. Pagāja piecas dienas, un šī kundz paziņoja policijai par notikušo. Tas ir ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums, bet mēs vienojamies un nepaziņojām policijai. Tas arī ir viss. Tur bija migla, viņa slikti brauc. Tikai pāris mēnešus, tiesības, — sacīja V.Ivanovs. Šis negadījums ļoti aizskāris, uzskata deputāts, tas tiekot izmāts vienīgi kā pirmsvēlēšanu cīņas ierocis.

Tiesa gan, likumdošana stingri nosaka, ka situācijā, kad noticis ceļu satiksmes negadījums, obligāti jāizsauc ceļu policija. Ceļu satiksmes noteikumi neparedz jēkādas savstarpējas vienošanās iespējamību starp avārijā cietušo transportlīdzekļu vadītājiem, kāda bija notikusi arī šajā gadījumā.

G.Kraukle

VIEDOKLIS

Partijnieki manu viedokli neuzklausīja

Latvijas Demokrātiskās partijas izplatītajā pirmsvēlēšanu agitācijas lapā teikts, ka «Preiļu novada dome iekārtoja katlu mājas kurināt ar dabas gāzi, jo tas būšot lētāk, kaut gan patiesībā tā nemaz nav, jo tuvākajā laikā Eiropā tiks likvidēti vairāki desmiti atom- un termoelektrostacijas, kuras darbošies ar dabas gāzi. Līdz ar to pieaugs dabas gāzes cena. Lai pārbūvētu katlu mājas, Preiļu novada dome atkal grasās ņemt kredītu

vairāk nekā 100 tūkst. Ls apmērā. Preiļu pilsētas katlu mājas iekārtošana apkures sezonā tika rekonstruēta vietējam kurināmajam, kas iedzīvotājos radīja cerību apkures tarifju samazināšanai».

Es, kaut gan pārstāvu Latvijas Demokrātiskās partijas deputātu kandidātu sarakstu, izanalizējot teikto, gribu izteikt savu viedokli par gāzes vada celtniecību, jo neviens no saraksta manas domas nav uzklāstījis. Šis partijas apgalvojums apdraud gāzes vada pa-

beigšanu un pieslēgšanu.

Pats personīgi esmu desmit gadus strādājis, lai uzbūvētu gāzes vada atzaru Upmala — Preiļi, lai arī Preiļi kļūtu par civilizētu pilsētu, un dārgā, ekoloģijai kaitīgā mazuta vietā apkurei izmantotu dabas gāzi.

Dabas gāze sadzīves lietošanai ir krietni lētāka nekā sašķidrinātā gāze un tas ļaus arī atrisināt apkures jautājumus individuālajā sektorā, izveidojot pilsētā gāzes cauruļvadu tīklu. Pie tam gribu

atzīmēt, ka tas jau iesākts darīt. Uzskatu, ka pie sarunu galda vajadzētu apsēsties arī a/s «Preiļu siers» vadībai un novada domei un izanalizēt situāciju, pirms atteikties no apkures ar gāzi.

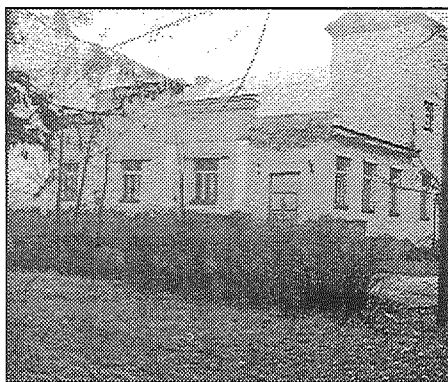
Gribu informēt, ka šogad maģistrālais gāzes vads jau uzsākts būvēt un šogad arī tiks pabeigts. Turpinās gāzes vada projektēšana līdz Rēzeknei.

Gāzes vada pieslēgšana apkurei ir ļoti progresīvs risinājums. Latvijas Demokrātiskās partijas Preiļu

nodalās paziņojums par nelietderīgu gāzes vada būvi ir pretrunā ar manām domām un apvaino mani kā rajona padomes darbinieku, kas ir atdevis savus spēkus, zināšanas, personīgo laiku, lai civilizācija ienāktu arī mūsu pusē.

Pēteris Romanovs,
Preiļu rajona attīstības
plānošanas nodaļas vadītājs,
LDP biedrs un
apvienības PCTBL
atbalstītājs

MUMS JAUTĀ, MĒS ATBILDAM

Preiļu luterāņu baznīcas pārvērtības pēckara gados. Simtiem cilvēku atceras, ka viņi šajā mājā, kurai tika saisināts tornis, bet galā piebūvēts foajē, skatījās filmas. Baznīca tika pārvērsta par kinoteātri «Zvaigzne».

Bet Preiļu luterāņi pašlaik pievienojušies Līvānu luterāņu draudzei. Taču viņi nav atmetuši domu par savu Dievnamu Preiļos. Draudzei ir visas tiesības prasīt kompensēt nojauktās luterāņu baznīcas vērtību. To var darīt arī pašreiz ārzemēs dzīvojošie bijušās Preiļu luterāņu draudzes locekļu pēcteči. Par viņu vecāku ziedojumiem baznīca tika uzcelta. Taisnīgi būtu, ja zaudējumus atlīdzinātu tie, kas šo baznīcu nojauca.

Kas un kāpēc nojauca luterāņu baznīcu Preiļos?

«Cienījamais «Novadnieks»! Esmu Preiļu luterāne, veca un nespējīga, un, lai piedalītos luterāņu baznīcas liturģiskajās norisēs, man ir tālu jābrauc — uz kaimiņu pilsētām. Atceros savu bērību, kad Preiļos bija luterāņu baznīca. Ziemassvētku rītā, kad mans tētis un mana māmulīte paņēma mani līdzī uz Preiļu luterāņu baznīcu, es, sirdij trīsot, dievbijībā skatījos uz spožajām svecītēm un lūdzo. Ak, nav jau svarīgi, ko tāds maz bērns lūgšanās sadomā. Bet vienu gan atceros, — dod, Dieviņ, lai mans tētiņš un mana mammiņa mani vienmēr Ziemassvētkos ves uz baznīcu. Lai šeit vienmēr jūtu tikpat skaisti.

Gadī ir aizgājuši, un nav vairs šīs baznīcas. Tepat vien Preiļos zritējies viss mans mūžs. Nevaru vien aizmirst šo ainu, likās, ka paši pekles spēki ārdās pie baznīcas sienām. Traktori stūma, dauzīja un grāva, jauca un ārdīja, bet baznīcas sienas bija tik stipras, ka ilgi nepadevās ateistu pūlēm. Beidzot sadrupa gabalos. Drupas ar ekskavatora kaušu tika sagrābtas, iebērtas kravas kastēs un aizvestas. Man cilvēki stāstīja, ka drupas bijušas izgāztas Anspoku mežā un pakalnos.

Jā, pēdējā laikā baznīca vairs nedarbojās, ar padomju varas «svētību» tā bija pārvērsta par kinoteātri, vēlāk atdota sporta skolai. Bet tā taču nebija jāznīcina! Latvijā un visā bijušajā savienībā ir desmitiem piemēru, kur baznīcas fiziski neiznīcināja. Pat, ja vietējai padomju varai pietika dūšas tajās ierīkot graudu noliktavas, danču telpas vai ko tamlīdzīgu, tās tomēr saglabājās. Tugad, kad arī ateisti sāk nākt pie prāta un apzinās sevi par Kristus bērniem, šīs baznīcas tiek atjaunotas. Bet pie mums, Preiļos, nav ko atjaunot. Luterāņu baznīca, Dieva nams ir noslaucīta no zemes virsmas. Kāpēc tas tika izdarīts un kas to izdarīja?

S.Zariņa, pensionāre Preiļos»

«Novadnieka» atbilde lasītājam

Kā izdevies noskaidrot arhīvu materiālos, Preiļos, bijušajā Komjaunatnes, tagadējā Aglonas ielā 24 luterāņu baznīcas ēka tika nojaukta 1987. gadā, kad šeit būvēja jauno bērnu un jaunatnes sporta skolu. Šajā laikā sporta skolas direktors bija Jevģēnijs Boļšakovs. Sabiedrības neapmierinātība par

luterāņu baznīcas nojaukšanu izpaudās daudzās vēstulēs uz rajona avīzes «Leņina Karogs» redakciju, kas bija kļuvusi par Tautas frontes informatīvo centru. Toreizējais rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks Mihails Mihailovs pat bija spiests taisnoties par atļaujas došanu baznīcas nojaukšanai. Viņš gan neesot zinājis, ka tā bijusi luterāņu baznīca. Iespējams, ka to nezina arī līdz pat šai baltai dienai. Kā citādi izskaidrot faktu, ka tagad, novada domes priekšvēlēšanu kampaņas laikā reklāmas izdevumā uzskaita veselu sarakstu ar darbiem, ko veikusi augstākminētā persona sporta skolas direktora amatā, bet par baznīcas nojaukšanu — ne vārda. Droši vien, arī direktors nezināja, ka noārda baznīcu.

Taču nezināšana nav attaisnojums. Bez tam, maz ticams, ka nama nojaukšanu var sākt bez ielūkošanās dokumentos par tā uzbūvēšanu, nezinot, kādam nolūkam tas bijis celts.

Ko rāda vēsture

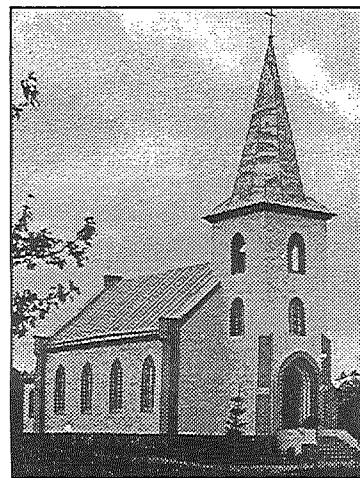
Preiļu luterāņu draudze 1928. gadā no zemes fonda Preiļos dabū 0,61 hektāru zemes, baznīcai tiek likti pamati un sākas rosīga līdzekļu vākšana. Lielā attālumā iz-

kaisītie apmēram 500 luterāņi ir nostādīti grūta darba priekšā, tādēļ ļoti pašaiļiedzīgi daudz personīgo līdzekļu ziedo Preiļu pilsētā dzīvojošais luterāņu nelielais pulciņš. Baznīca celta no betona pēc tehniķa Jēkabsona projekta. Arī valdība un Baznīcu virsvalde, redzēdama mazās draudzes rosību un čaklumu, ir sniegusi ar vēlīgu roku iespējamo atbalstu, par ko draudze izsaka savu sirsnīgu pateicību. Baznīcas zvans, harmonijs, altāra piederumi un paklāji iegādāti par čaklās dāmu komitejas savāktiem līdzekļiem. Altāra gleznu «Kristus Ģetzemānes dārzā» pagatavojis Mākslas akadēmijas absolvents Vimba, bet baznīcas svečturus dāvināja ilggadējs draudzes darbinieks Saliņš ar ģimeni. Baznīcu iesvētīja 1933. gada 10. oktobrī.

1935. gadā Preiļu luterāņu draudzē bija 218 locekļi. Statistikas dati par par 1938. gadu liecina, ka draudzē ir jau 320 locekļi, nokrustīti seši bērni, iesvētīti četri jaunieši. Laulības nav notikušas, nevienš arī nav miris.

No 1923. līdz 1944. gadam draudzē strādājuši pieci mācītāji.

Pēckara laikā baznīca tika nodota kinoteātra «Zvaigzne» rīcībā,

● Celsim Dievnamus Dievam par godu. Šī luterāņu draudzei piederušā Dievnama Preiļos vairs nav. Ēka nojaukta pirms 14 gadiem. Tas izdarīts ar to cilvēku rokām, kam ir sveša šis valsts un šīs pilsētas vēsture. Un atliek uzdot to pašu jautājumu, kas rajona avīzē bija uzdots jau 1988. gadā: kāpēc šī baznīca bija jānojauc? Vai pilsēta no tā kļuva bagātāka?

kurš to daļēji pārveidoja. 1977. gadā ēku nodeva bērnu un jaunatnes sporta skolai. 1987. gadā tā tika nojaukta.

POLITISKĀ REKLĀMA

POLITISKĀ REKLĀMA

POLITISKĀ REKLĀMA

POLITISKĀ REKLĀMA

Apvienības "Tēvzemei un Brīvībai" / LNNK deputātu kandidāti Preiļu novada domes vēlēšanām 2001. gada 8. jūlijā

JĀNIS MŪRNIĒKS

Dzimis 1961.gadā, augstākā izglītība, inženieris - mehāniķis. Vienīgā darba vieta-Lauktehnika, patreiz strādā SIA "Lauku tehnika"- par pārvaldnieku. Kā prasmīgs darbu vadītājs sevi ir pierādījis gan "Lauktehnikā", gan savā zemnieku saimniecībā.

**PAR VESELU,
IZGLĪTOTU
UN KULTURĀLU
PREIĻU NOVADU!**

MARIANNA ABRICKA

Dzimusi 1956. gadā, augstākā izglītība, bakalaura grāds mākslā. Beigusi Latvijas Mākslas akadēmiju, strādā Preiļu 1. pamatskolā par skolotāju.

IRĒNA VAIVODE

Dzimusi 1961.gadā, augstākā izglītība, ārste, strādā Preiļu rajona pašvaldības uzņēmumā "Preiļu slimnīca" par II terapijas nodaļas vadītāju.

AIVARS KJARKUŽS

Dzimis 1964.gadā, augstākā izglītība, inženieris- mehāniķis, strādā akciju sabiedrībā "Latvijas Unibanka" Preiļu filiālē par kreditēšanas speciālistu.

JURIS CAICS

Dzimis 1958. gadā, vidējā speciālā izglītība, strādā VAS "Latvenergo" Austrumu elektriskajos tīklos, Preiļu tīklu rajonā par garāžu mehāniķi. Darba pieredze, padomdevēja dāsnums ļauj viņu nosaukt par labāko mehāniķi rajonā.

JĀNIS RUČS

Dzimis 1956.gadā, augstākā izglītība, inženieris - mehāniķis, strādā valsts bezpeļņas organizācijā "Valsts tehniskās uzraudzības inspekcija" par vecāko tehnisko inspektoru

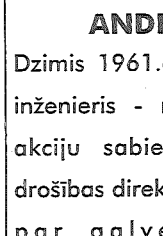
DIGNA VILCĀNE

Dzimusi 1959. gadā, augstākā izglītība, inženiere- tehnoloģe piena un piena produktu tehnoloģijā. Ar savu darbu sevi ir pierādījusi kā zinoša speciāliste lauksaimniecības produktu ražošanas un pārstrādes procesos. Patreiz strādā par salonveikala "Feja" vadītāju.

IRĒNA VEIGULE

Dzimusi 1959.gadā, vidējā speciālā izglītība, strādā SIA "ARKA" par konditorejas ceha vadītāju.

ANDRIS LAZDĀNS

Dzimis 1961.gadā, augstākā izglītība, inženieris - mehāniķis, strādā valsts akciju sabiedrībā "Ceļu satiksmes drošības direkcija" Preiļu rajona nodaļā par galveno reģistrātoru.

NIKOLAJS ŠUKSTS

Dzimis 1962.gadā, vidējā-speciālā izglītība, tehniķis - mehāniķis. Strādā A/S "Balta" Preiļu nodaļā par tehnisko ekspertu. Uzskata, ka katrs cilvēks, sakopojot savu mikrovidi - māju, mašīnu un tamlīdzīgas lietas, ieraudzīs kulturālu vidi savā novadā.

VITOLDS LURINŠ

Dzimis 1964.gadā, augstākā izglītība, inženieris - mehāniķis, strādā SIA "Lauku tehnika" par tirdzniecības daļas vadītāju.

Tehnisko palīglīdzekļu centrs sniedz palīdzību invalīdiem

Latvijas iedzīvotājiem ar īpašām vajadzībām — invalīdiem, bērniem invalīdiem, cilvēkiem ar anatomiskiem traucējumiem, kā arī gados veciem cilvēkiem — ir pieejams valsts atbalsts, lai iegūtu pilnvērtīgai dzīvei nepieciešamos tehniskos palīglīdzekļus. Šādu iespēju nodrošina un koordinē Labklājības ministrijas izveidotais Tehnisko palīglīdzekļu centrs (TPC). Tehniskie palīglīdzekļi ir ierīces, kas atvieglo cilvēka spējas pārvietoties, aprūpēt sevi un pilnvērtīgi pavadīt brīvo laiku — ratiņkrēsli, spieķi, protēzes, kā arī ierīces cilvēkiem ar redzes un dzirdes traucējumiem u. c.

Bez maksas tehniskie palīglīdzekļi pieejami I, II un III grupas invalīdiem, bērniem invalīdiem līdz 16 gadu vecumam, kā arī bērniem līdz 18 gadu vecumam un cilvēkiem pensijas vecumā, kuriem tehniskais palīglīdzeklis nepieciešams, lai samazinātu vai novērstu funkcionālo mazspēju. Personas ar anatomiskiem defektiem var saņemt protēzes vai ortopēdiskos apavus, kas funkcionāli, mehāniski vai kosmētiski kompensē anatomisko defektu un atbilstoši medicīniskajām indikācijām ir izgatavoti vai pielāgoti konkrētai personai. Savukārt cilvēki atveseļošanās periodā pēc dažādu traumu gūšanas tehniskos palīglīdzekļus var nomāt.

TPC veido reģionālo filiāļu tīklu

Cilvēki, kam nepieciešama šāda palīdzība, palīglīdzekļus var saņemt pēc iespējas tuvu savai dzīves vietai, jo TPC pašlaik aktīvi veido reģionālo filiāļu tīklu. Atklāta un darbojas filiāle Rēzeknē, tuvākajā laikā paredzēts atklāt filiāli Valmierā, bet līdz gada beigām — izveidot vēl divas reģionālās filiāles Kurzemē un Zemgalē.

TPC slēdz arī sadarbības līgumus ar pašvaldībām par palīglīdzekļu piegādi pēc iespējas tuvāk klienta dzīvesvietai, kā arī regulāri veic izbraukumus uz reģioniem. Tādēļ pirms došanās uz TPC Rīgā būtu vēlams piezvanīt pa tālruni 7040368, lai uzzinātu, vai drīzumā nav paredzams TPC speciālistu izbraukums. Aizejot uz jebkuru TPC tā reģionālo filiāli, ir iespēja atrisināt visas ar tehnisko palīglīdzekļu iegūšanu saistītās formalitātes.

Nepieciešamie dokumenti palīglīdzekļu saņemšanai

Lai saņemtu tehnisko palīglīdzekli, ir nepieciešami šādi dokumenti: pase, ārsta izziņa, kas apliecina funkcionālu traucējuma pakāpi (veidlapa nr. 027/u); atzinums par tehniskā palīglīdzekļa nepieciešamību; invalida apliecības kopija, ja personai ir noteikta invaliditāte; un pensijas apliecības kopija, ja personai ir piešķirta vecuma pensija.

Valstī palīglīdzekļus lieto apmēram 105 000 cilvēku, pārsvarā invalīdi un pensionāri. Šobrīd tikai 30% Latvijas iedzīvotāju ar speciālām vajadzībām ir nodrošināti palīglīdzekļu minimums, proti, krukā, ratiņi un protēzes. Lai risinātu tehnisko palīglīdzekļu sistēmā radušās problēmas, 1999. gadā augustā pēc Dānijas valdības ekspertu ierosinājuma tika izveidots Tehnisko palīglīdzekļu centrs. Tā darbības mērķis ir apgādāt iedzīvotājus ar tehniskajiem palīglīdzekļiem, lai nodrošinātu visiem, arī invalīdiem, vienādas iespējas integrēties sabiedrībā un sakārtotu tehnisko palīglīdzekļu piegādes sistēmu Latvijā. Pirms tam ar tehnisko palīglīdzekļu apgādi nodarbojās Sociālās palīdzības fonds.

Kaspars Licītis,

Tehnisko palīglīdzekļu centra sabiedrisko attiecību konsultants

Bērnu un jauniešu centrā nomaina logus

Novadnieks

Trešdiena, 2001. gada 4. jūlijs

Rajona bērnu un jauniešu centrā vairākas telpas ziemā būs siltākas, mīļākas un arī gaišākas, jo šeit nomainīti seši logi. Šim mērķim iztērēti 1100 latī no remontam paredzētajiem līdzekļiem. Centra vairāki logi bija stipri nolietojušies, ar sapuvušām koka konstrukcijām, ka tiem burtiski nevarēja pieskarties. Tos nevarēja atvērt vēdināšanas nolūkos, nedz arī iztīrīt. Logiem cauri vilka vējš un iekļuva aukstums. Tagad veco vietā ielikti jauni — plastmasas logi. Līdz ar to siltāk kļūs aušanas pulciņa telpā, kur nomainīti divi logi, un «Ābecītes» kabinetos (trīs jauni logi). Bet vēl viens jauns logs ielikts koridorā.

L.Rancāne

Zolīte — vairāk prāta ne azartspēle

Aizvadītās sestdienas rītā vairāk kā 20 vīru un viena dāma pulcējās Preiļu centrā, vasaras kafejnīcā pasūtīja pa kausam alus, sēdās pie galdiem un mēģināja savu veiksmi kārsu spēlē pirmajā zolītes turnīrā.

Nacionālā spēle

Zolītes turnīra galvenais tiesnesis Ivars Sekacis, kurš zolītes sacensības tiesā jau piecus gadus, bija ieradies no Aizkraukles, kur nodibināts savs zolītes sporta klubs «Azarts». Viņš pastāstīja, ka zolīti spēlē ne tikai Latvijā, bet arī citur pasaulē. Tautā zolīte ir populāra, un nav noslēpums, ka to spēlē arī uz naudu, taču, kā apgalvo tiesnesis, uz naudu var spēlēt jebkuru spēli. Parastā likme ir 5 santīmi par punktu, taču likme var mainīties atkarībā no spēlētāju vēlmēm un finansālajām iespējām.

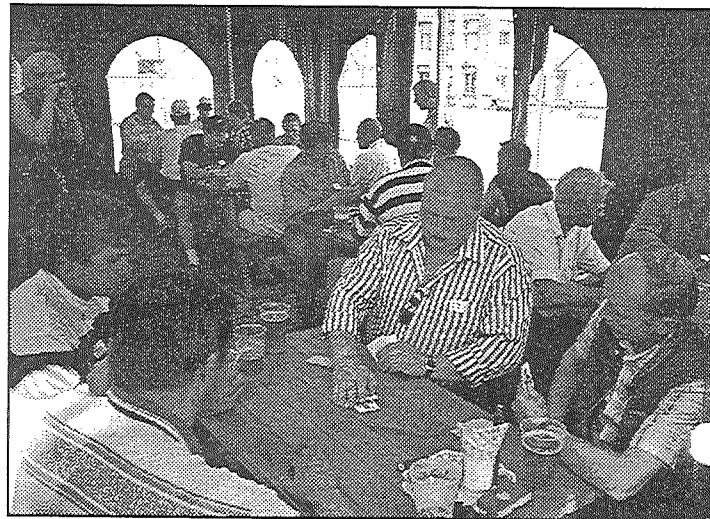
Latvijā reģistrēti vairāk kā desmit zolītes klubi, Preiļos sava kluba nav, zolīte tiek spēlēta nelielās kompānijās, draugu lokā. Pirmais turnīrs Preiļos bija pulcinājis gan īstus profesionāļus, gan arī iesācējus.

Kārtis spēlē arī sievietes

Starp zolītes spēlmaņiem bija viena daiļā dzimuma pārstāve — Lūcija Zdanovska. Viņa spēlēt sākusī pirms divdesmit gadiem, studiju laikā, taču neviens sacensībās nekad nav piedalījies. Lūcija strādā Preiļu veterinārajā aptiekā un stāsta, ka spēle aizrauj ar iespēju izdomāt vairākus gājienus uz priekšu, ar to, ka brīžiem var atļauties pārsteigumus, piemēram, ja gadijušās sliktas kārtis, neizrādīt pretiniekam emocijas, bet izturēties tā, it kā viss būtu vislabākajā kārtībā. Lūcija ir pārliecināta, ka zolīte nekādā gadījumā nav tikai vīriešu spēle. Vienīgi sievietēm bieži vien ir daudz dažādu citu, svarīgāku rūpju.

Īstā zolītē nedrīkst «šmaukties»

Par īstenu zolītes veterānu sevi uzskata Aleksandrs Caics no Preiļiem. Viņu kārsu spēlē apmācījis vectēvs vēl 1967. gadā. Abi ar brāli savu meistarību uztreņējuši līdz tādām līmenim, ka, pat viens uz otru nepaskatoties, var apspēlēt jebkuru. Partneris ir jājut kā mīļotā sieviete, saka Aleksandrs Caics, taču īstai zolītei jābūt godīgai. Kādi tad ir izplatītākie «šmaukšanās» paņēmieni? Spoguļi aiz muguras? Izrādās, daudz smalkāki un niansētāki — acu skatiens, pirkstu kustības ļauj spēles partnerim

● Spēlētgrībetāju pirmajā zolītes turnīrā Preiļos netrūka. Sešas spēļu kārtas ilga no desmitiem rītā līdz pat sešiem vakarā.

● Otrā vietu 26 dalībnieku konkurencē izcīnīja Lūcija Zdanovska. Šī bija viņas pirmā uzdrīkstēšanās, kas izrādījās veiksmīga. Foto: G.Kraukle

saprast, kādas kārtis šoreiz kritušas, kāds gājiens būs pareizais. Tā ir šmaukšanās, saka pieredzējušais spēlmanis. Zolīte, viņaprāt, vairāk ir prāta nevis azartspēle. Protams, tikai tādā gadījumā, ja spēlē godīgi, bez viltīgiem līdzekļiem — bez vārdiem, bez žestiem un speciāli izstrādātām pirkstu kustībām.

Pie kārsu galda atpūšas

Zolītes spēlētāju vidū ir samērā daudz biznesa pasaules vīru, kas spēlējot vienkārši atpūšas. Viens no viņiem, uzņēmējs Ilgonis Sņikers, šo kārsu spēli pieprot jau kopš septiņās klases, tātad, turpat 40 gadus. Savu uzticību zolītei viņš pamato ar spēles demokrātisko raksturu. — Zolītē, atšķirībā, piemēram, no acītes, ļoti lielā mērā arī pats spēlētājs var ietekmēt spēles rezultātu, jo ir jādomā līdzī, jāreķina. Daudzi kārsu spēles uztver negatīvi, taču uz naudu var spēlēt arī šahu un dambreti. Pret šīm spēlēm parasti nevienam aizspriedumu nav. Pokers, arī zolīte atbilsta reķināšanu, loģisko domāšanu, kā mūsu kompjuterizētajā

laikmetā jaunatnei ļoti pietrūkst, — teic Ilgonis Sņikers.

Viņš var lepoties ar 2. vietu Latvijas pirmajā zolītes čempionātā, kad izdevās pieveikt vienu otru spēcīgu galvaspilsētas zolētāju. Lai uzvarētu, nenoliedzami, nepieciešama meistarība un gadu gaitā uzkrātā pieredze, taču arī veiksmē reizēm nospēlē savu lomu. Gadās «melnās dienas», kad viss it kā savērējies pret tevi, bet gadās arī pilnīgi pretēji, stāsta Ilgonis Sņikers. Vienu gan zolētāji ir novērojuši — vakarā pirms sacensībām spēlēt nevar, tad nākošajā dienā gandrīz noteikti — neveiksies.

Veiksme smaids līvānietim

Pirmo vietu zolītes turnīrā ieguva Jānis Čivcs no Līvāniem, bet otrajā vietā ierindojās vienīgā dāmā šajās sacīkstēs — Lūcija Zdanovska no Preiļiem. Trešajā vietā 26 dalībnieku konkurencē līvānietis Juris Vasiļjevs. Pirmo trīs vietu ieguvējiem tika arī naudas balvas, kuru apmēru turnīra rīkotāji gan neizpauž.

G.Kraukle

REKLĀMA

REKLĀMA

REKLĀMA

EURO PART

SIA

Auto rezerves daļas, autoriepas un piederumi kravas automašīnām, piekabēm, puspiekabēm un autobusiem.

**EUROPART LATINA
TIRDZNICĪBAS
MENEDŽERIS DAUGAVPILĪ**

Stacijas iela 129j, Daugavpils
tālr./fakss: 5407496, 5407497
mob. tālr.: 6549466

LAUKSAIMNIEKIEM

Zemnieki apmeklēja lauksaimniecības izstādi Somijā

14 rajona zemnieki kopā ar pārstāvjiem no Preiļu lauksaimniecības konsultāciju biroja (LKB) apmeklēja starptautisko lauksaimniecības tehnikas izstādi «Zāle 2001», kas notika Somijā.

ziedēja ievas un cerīni, bet skābarībai plautā zāle bija sakupļojusi alus pudeles augstumā. No graudaugu kultūrām Somijā galvenās ir auzas, jo turies klimats citiem graudaugiem nav piemērots — vasaras ir īsas, zeme kalnaina un akmeņaina.

Atceļā mūsu zemnieki viesojās Gulbenes rajona saimniecībā, kur iepazinās ar kaimiņu lauksaimnieku pieredzi. Pateicoties Gulbenes lauksaimniecības konsultāciju biroja konsultantei Daigai Gargurmei, zemniekiem bija iespēja paviesoties saimniecībā, kur govīs un teliņi tiek turēti ārā. Līdzās pavisam parastai kūtij ir izveidota veterinārajām prasībām atbilstoša piena māja ar dzesēšanas iekārtām. Tās izveidei Gulbenes zemnieki pērn saņēmuši subsidijās 10 000 latu. Arī viens otrs no mūsu zemniekiem domā rudenī izmēģināt govju turēšanu vienkāršās un vēsās nojumēs, kā to praktizē Valmieras un citu rajonu zemnieki.

Pēc atsauksmēm, ko no zemniekiem saņēmuši konsultāciju biroja speciālisti, brauciens bijis noderīgs, lai arī ļoti saspringts ierobežotā laika dēļ. Taču daļa saimnieku atzina, ka divu dienu bijis pietiekami, jo ilgāk kavēties neļāvuši lauku darbi. Ārzemju tehnika zemniekiem nebija pārsteigums, jo arī pie mums moderno tehniku var aplūkot dažādās izstādēs, pie tam, reti kuram tā šobrīd ir pa kabatai. Vairāk zemniekus bija ieinteresējušas viesošanās Gulbenes rajona saimniecībā. Kaimiņos redzētais pat šķitis saistošāks, jo piemērojams mūsu apstākļiem, tādēļ nākotnē tieks domāts par ciemošanos ne tikai aizrobežā, bet arī pie citu novadu zemniekiem tepat Latvijā.

G.Kraukle

● Preiļu rajona zemnieki starptautiskajā lauksaimniecības tehnikas izstādē Somijā. Priekšplānā brauciena organizatore, Preiļu LKB vadītāja Silvija Dreijere (pirmajā rindā no kreisās) un konsultante Zita Briška.

● Jaudīgākais agregāts no šogad piedāvātajām zāles plaujmašīnām. Viena vāla platums aptuveni 12 metri. Preiļu LKB foto

Nekavējoties jāuzsāk kartupeļu stādījumu aizsardzība pret kartupeļu lakstu puvi (fitoforu), vispirms apstrādi veic agrajos kartupeļu stādījumos, pēc tam vēlākos. Šī sēnīšu izraisītā slimība mūsu reģionā konstatēta jau 26. jūnijā piemājas dārzā šķīmei 'Adretta'. Atrastas abas kartupeļu lakstu puves formas — stublāju un lapu. Siltais, sutīgais laiks un paaugstinātais

gaisa mitrums veicināja kartupeļu lakstu puves attīstību. Tālāk notiek kartupeļu stādījumu inficēšanās, jo sporas lido pa gaisu ar vēja un lietus palīdzību, tā nonākot uz veselajiem augiem.

Slimības raksturīgākās pazīmes ir brūni palieli plankumi, vairāk uz augu apakšējām vai vidējām lapām, vai arī uz stublājiem. Mitrā un siltā laikā plan-

kumi ātri palielinās. Apskatot kartupeļu stādījumus, pievērsiet uzmanību lapas apakšpusei, kur starp brūno plankumu malu un lapas veselo zaļo daļu mitrā laikā būs saskatāma pelēka apsarne.

Pirmās divas apstrādes jāveic ar sistēmas iedarbības fungicīdiem — *Ridomilu Gold MC*, *Ridomilu MC*, *Tatū*, var lietot arī *Akrobātu*. Smidzinājumu atkā-

to pēc 10-14 dienām, pēc tam jāsmidzina ik pēc 7-10 dienām ar kādu no pieskares fungicīdiem — *Čempionu* vai *Ditānu M-45*.

Neskaidrību gadījumā zvaniet pa tālruni 46-62632.

Anita Trūpa,
VAAF Latgales reģionālās
nodaļas Augu aizsardzības
un karantīnas daļas
galvenā speciāliste

Jau izplatās kartupeļu lakstu puve

REKLĀMA

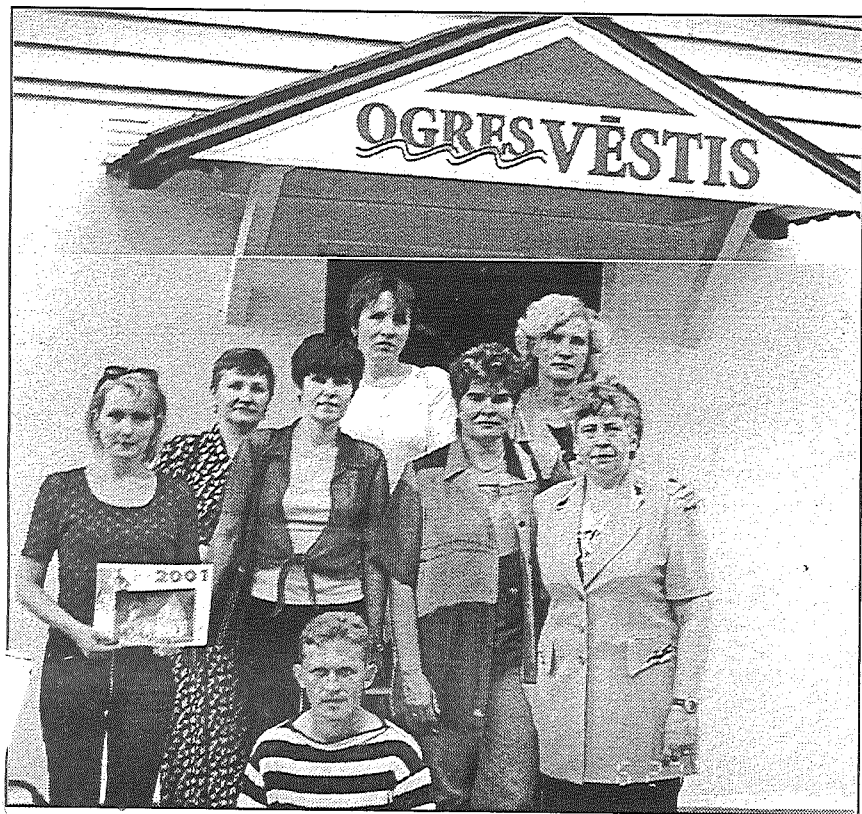
REKLĀMA

Šiferis
Ls 0,99
par loksnī

Katram šī kupona uzrādītājam līdz 2001.gada 1. augustam

visos Neils veikalos tiek garantēta iespēja iegādāties Brocēnu šiferi jebkura daudzumā maksājot tikai Ls 0.99 par loksnī

Jākabpils, Rīgas iela 230, tālr. 52 21357
Rēzekne, Jupatovkas iela 9, tālr. 46 31387

«Novadnieks» ciemojas «Ogres Vēstis»

Pēc Ogres rajona laikraksta «Ogres Vēstis» redaktore Baibas Rangas ielūguma 27. jūnijā devāmies apciemot kolēģus.

Ogre mūspuses ļaužu uztverē ir vieta, ap kuru tālajā Rīgas ceļā aizgaiņājam snaudienu un kļūstam moži pirms tikšanās ar galvaspilsētu. Paviršs skatiens uz ierastajām ceļmalas ainavām pa vienu mašīnas logu, pa otru, un tad

jau esam garām pilsētai. Arī paši ogrēnieši pilsētu dēvē par Rīgas guļamrajonu, jo liela iedzīvotāju daļa rītos dodas uz darbu galvaspilsētā. Tomēr Ogre izpilda ne tikai lielpilsētas pavadones funkcijas. Tā ir rajona centrs. Te dzīvo 28 tūkstoši cilvēku, īsteni savas pilsētas patrioti. To apliecina labā kārtībā uzturētās ielas, nami, jaunnodibināti uzņēmumi, kā, piemēram, kafejnīca «Policijas akadēmija», kur ēdienu pasniedz uz šķīvjiem bezmaz vai dzirnākmens apmērā. Arī porcijas pamatīgas.

● Vienas profesijas ļaudim iepazīšanās un kontaktēšanās ir vienkārša. Sevišķi, ja tie ir žurnālisti, kuriem jau asinis — mācēt ievadīt un uzturēt sarunu ar līdz tam pilnīgi neredzētiem ļaudīm. Tomēr daļa no mums, arī abas redaktore Tamāra Eiste («Novadnieks») un Baiba Ranga («Ogres Vēstis») (attēlā pirmā no labas) jau bijām tikušies žurnālistiem rīkotos semināros, preses konferencēs, sanāksmēs.

Lazdukalns ar zaķukārkliem un kļavām sārto apakšbrunčos

Žurnālistu brālība ir svēta lieta. Tā kā «Novadnieks» pēc savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas «Ogres Vēstīm» konkurents uz ogrēniešu lasītāju uzmanību nevar būt, Ogres žurnālisti nesavtīgi dalījās sava rajona un pilsētas jaukumos. Mums bija iespēja iepazīties ar īstiem sava darba fanātiķiem.

Burvīgam pilsētas stūrītim, kur iednieki un ekstrasensi atklājuši pozitīvas enerģijas, auras un strāvas, kur milētāji kāzu dienā pāruda savu saderību, rokrokā uzpjot simts pakāpienu (ja uzkāps sastrīdoties, tad kopdzīve būs), oficiāli dots nosaukums — hidroloģiskais parks «Lazdukalns». Īstenībā tie ir pāris hektāri, nerimstot darbojas divi cilvēki — Benita un Jānis Špakovski — dzejnieku un filozofu dvēselēm, atvijas tūrisma objektu kartē rakstīts «Špakovsku parks». Kad dzejniekiem var ienākt saglābt «Rītausmas paradīzi» viņi paši dēvē šo parku, kāpārtējās urbanizācijas un iedzīvotāju pūles, izdomu, spēku, arī līdzekļus, pretī no vietējās pašvaldības saņemot tikai parziem latiem vairāk nekā valstī teiktā minimālā alga. Un tikai filozofs var būvēt skatu torni vai dzīvības debess, vietas, projektu, arhitektu, celtniecības materiālu izvēlei pieejot ar filozofisku attieksmi. No torņa pašlaik izmantojams pirmais stāvs.

«Rītausmas paradīzes» apskate sākas ar milzu izmēra dzirnākmēniem un akmens skulptūrām. Lai izbaudītu pārējos parka jaukumus, neko darīt, jādodas augšup pa stāvam kāpnēm ar simts pakāpieniem. Parka saimnieks Jānis par tiem saka, ka katrs pakāpiens simbolizē desmit gadus kopš Kristus dzimšanas. Pirmās kāpnes — pirmā tūkstošgade. Otrā tūkstošgadā simbolizēs simts pakāpieni jaunceļamajā skatu tornī. Kāpņu

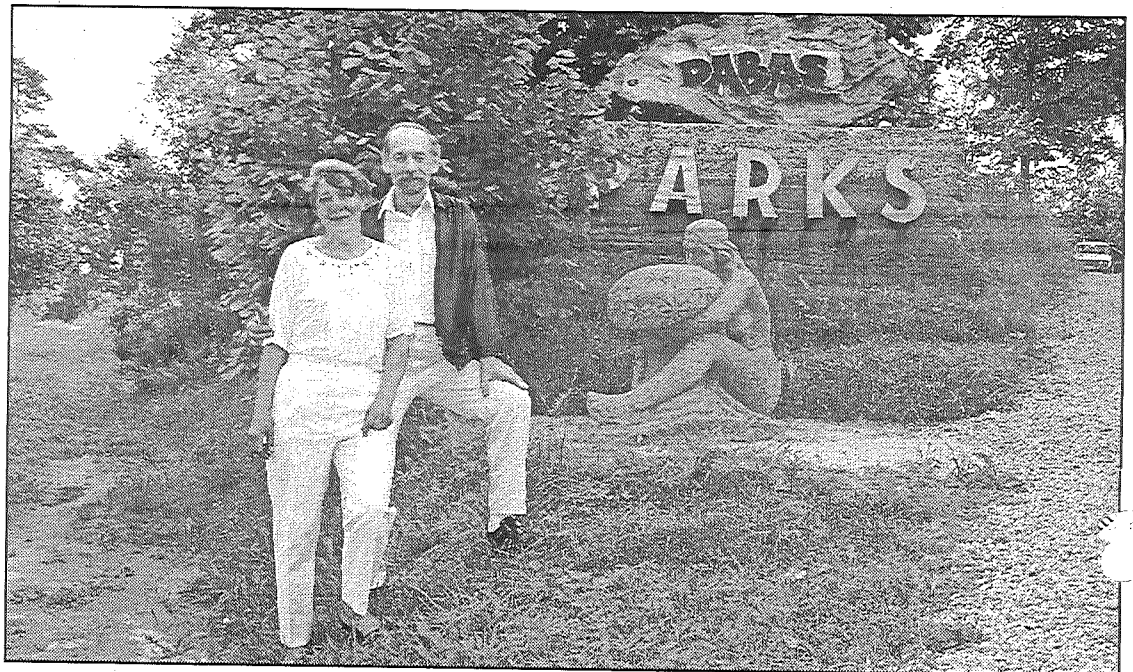
augšā iestrādāti burti, kuru nozīme parka saimniekiem jāprasa katram pašam, un, iespējams, ka ikviens dzirdēs citādāku skaidrojumu. Ekskursija pa parku Jāņa Špakovska pavadībā, klausoties viņa šarmanto stāstījumu, kurā savijas kopā iedomātais ar esošo, un atskatoties pagātnē, kad «šeit četrdesmit otrajā gadā iebrauca vācu lielākais tanks — «tīģeris» vien ir ko vērts. Bet parkam ir vēl arī trešais nosaukums — Dieva auss. Šo rindu autore tam būtu ar mieru piekrist, kaut arī apšaubā, vai Dieva auss apskatāma tik īsā laikā, kādu abu redakciju žurnālisti iespaidiem bagātā dienā varēja atļauties. Un tomēr arī mums laimējās pārkāpt nemanāmo Dieva auss robežu, aiz kuras visi agresīvie un skaļie kļūstot rimti un klusi.

Visai iespaidīgi kalna galā izskatās būvēt iesāktais skatu tornis, kas pašlaik tapis 4,5 metru augstumā, bet sasniegs visus 30. Tomēr arī no torņa pašreizējā augstuma paveras bagātīga Daugavas ielejas ainava desmitiem kilometru tālumā.

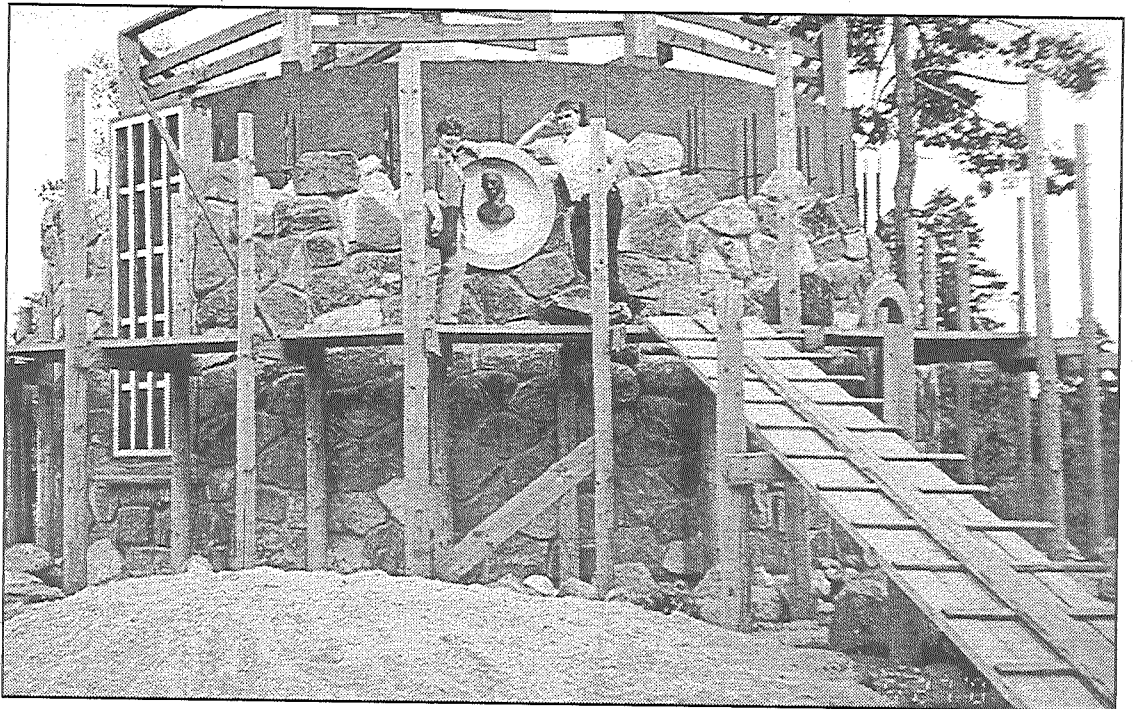
Stāstot par torņa būvēšanas tehnoloģiju, Jānis neaizmirst piebilst, ka tiek pielietoti renesanses elementi. Ārsienā iebūvēta unikāla mākslinieka Konrāda Ubāna dzimtas relikvija, viņa jaunībā veidotā meitenes galviņa akmenī. Parka saimnieki to saņēmuši kā dāvinājumu, bet citas ļoti vērtīgas skulptūras beztermiņa ekspozīcijā saņemas no Mākslas akadēmijas fondiem.

Vasaras periodā Ogres dome ik dienas parka saimniekiem palīgos norīko pa desmit skolēniem, un ar viņu palīdzību Lazdukalns tiek uzturēts paradīzei un Dieva ausij atbilstošā stāvoklī. Parku apmeklē ekskursiju grupas, individuāli ceļotāji, kāznieki, šeit pilsētas saimnieki ved ciemiņus, ārzemniekus. Parku zina ļoti daudz cilvēku.

Turpinājums 11. lappusē.

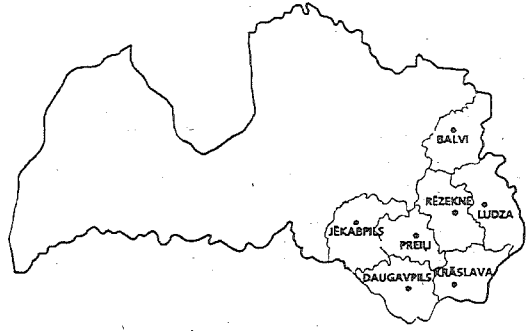

● Benita un Jānis Špakovski pie parka vārtiem. Augšējā daļa vārtu darināta no dāvināta granitakmens. Apakšējā daļa, uz kuras ir uzraksts «parks», veidota no gliemežakmens, kas atvests no Karēlijas. Bet skulptūras, kas parkā arī nonākusi kā dāvinājums, autors pagaidām nav zināms.

● Gausi, bet ļoti nopietni dendroloģiskā parka skatu tornis pamazām slejas augšup. Arī no sastātnēs ieskaitā pirmā stāva pāri Ogrēi un pāri Daugavai redzamas iespaidīgas ainavas. Kad tornis būs astoņu stāvu augstumā, no tā, droši vien, varēs salūkot kādu Latgales maliņu, bet Rīgas tornus — noteikti. Celtnes ārsienās paredzēts iebūvēt bareljefus, kāds redzams arī šajā attēlā.

KAIMINU RAJONOS

Gatavojas HES būvniecībai Asūnē 9.

Elektrostaciju paredzēts būvēt bijušo dzirnavu vietā. Zemes īpašnieki nekādas pretenzijas pret HES celtniecību neizteica, arī pagasts šo ieceri atbalsta. Neiebilst pret hidroelektrostacijas būvēšanu paši pagasta iedzīvotāji, taču ar nosacījumu, ka pāri upei, kas tādēļ paplašināsies, tiks ierikota jauna laipa. Attiecīgajā vietā upi katru dienu šķērso salīdzinoši daudz iedzīvotāju, tāpēc viņiem šī laipa nav mazsvarīga.

Plānots, ka HES jauda sasniegs 80 kW. Pagasta ieguvums varētu būt 3-4 darba vietas vietējiem iedzīvotājiem uz vienu diviem mēnešiem upes baseina sakārtošanas darbos.

«Ezerzeme» (Krāslavas raj.)

● BALVU RAJONĀ

«Kurmis» audzē vēžus

Braucot uz Bērzkalni, ceļa malā katra ceļotāja aci piesaista daudzi neparastas formas diķi. Te savā zemnieku saimniecībā «Kurmis» saimnieko Gunārs Sārtaputns. «Kurmis» saracis milzum daudz — 2,2 hektārus diķu. Bet ne jau rakšana ir saimniecības galvenā nodarbošanās. «Kurmis» specializējies vēžu un foreļu audzēšanā un lauku tūrisma organizēšanā.

Pēc vairākiem neveiksmīgiem mēģinājumiem nodarboties ar tradicionālo lauksaimniecību, Gunārs, apsvēris iespējas, nolēmis meklēt kādu «brīvu nišu» un sācis interesēties par vēžu audzēšanu. Pirmo diķi viņš izraka 1995. gadā, tagad to skaits ir 16. Diķi izraktoti kaskāžu sistēmā, lai nodrošinātu nepieciešamo ūdens apmaiņu, vajadzīgo temperatūras režīmu un skābekļa daudzumu.

Lai veiksmīgi nodarbotos ar vēžu un foreļu audzēšanu, daudz jāeksperimentē un jāmacās gan no citu, gan diemžēl arī no savām kļūdām, saka Gunārs. Citu valstu pieredze Latvijā neder, jo piemums ir atšķirīgi dabas apstākļi. Var parēķināt, ka mācījies un eksperimentējis esmu vairāk kā četrus gadus, jo tikai pēdējā gada laikā jūtami pirmie rezultāti. Pir-

mais, kas veicams, ir pareizās ūdens vietas atrašana. Nepieciešama vieta, kurā būtu pastāvīga svaiga ūdens pieplūde, lai diķos arī karstākajās vasarās varētu uzturēt vajadzīgo līmeni. Rakšanas un līdzināšanas darbus arī nevar paveikt viena gada laikā. Jāgaida, lai krasti nosēžas un apaug ar ūdenszālēm. Tad ūdens neduļķojas. Man šis darbs ir izdevies, jo ūdens diķos ir tik tīrs, ka saulainā laikā var skaidri redzēt pat trīs metru dziļumā, atzist diķu īpašniekus. Vispār vēžiem vajadzīgs vistīrākais ūdens. Nākamās pēc prasībām ir foreles, un tikai tad nāk pārējās zivis.

Pēc «Kurmja» saimnieka domām vēži un foreles viens otru ļoti labi papildina. Viņi savstarpēji nekonkurē, jo foreles ir aktīvas dienā, bet vēži — naktī. Foreles barojas ūdens virskārtā, vēži — ūdenskrātuves dibenā, ko neapēd forele, apēdīs vēzis. Vēži labprāt dzīvo ķīmiski tīros celtniecības atkritumos — māla ķieģeļu, drenu cauruļu, dakstiņu lauskās. Forelēm arī tas netraucē. No «Kurmja» diķiem pirmās foreles apmēram kilograma svarā varēs izvilkt jau šoruden. Vēži par tirgus preci kļūst 4-5 gadu laikā. Par noieta saimnieks neraizējas. Pēc vēžiem ir labs pieprasījums Skandināvijā

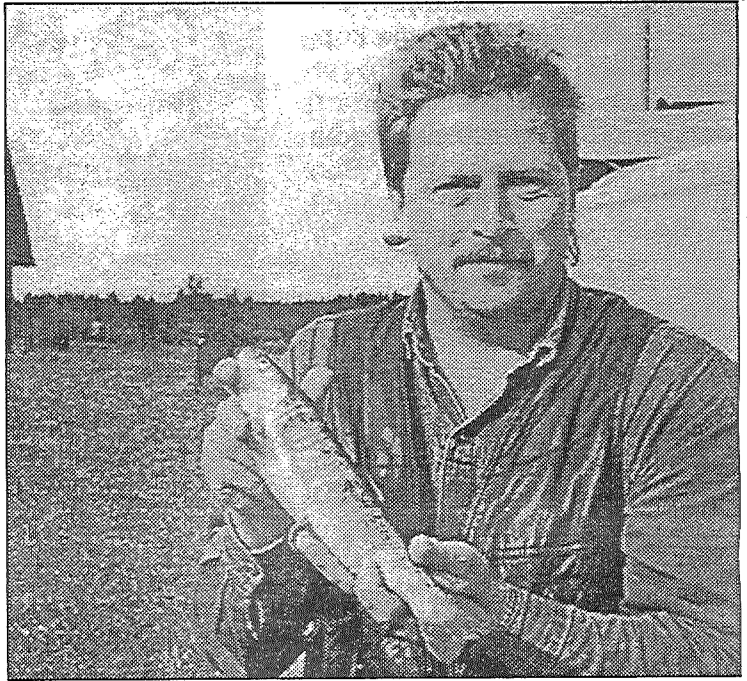
un visā Eiropā.

Foreles iecerēts pārdot divos veidos. Viens būtu tāds pats kā citām zivīm, bet otrs — komercmaksājerēšana. Atpūtnieki, kas jau tagad apmeklē šo saimniecību, varēs izmaksājerēt foreli, tepat to izkūpināt vai uzcept, pamieļoties un vēl uzēst vēzi.

Šobrīd, kad diķos jau lēkā foreles un pastaigājās vēži, ļoti svarīgi izaudzēto nosargāt. Ir gan spānoti, gan divkājaini zivju zagļi. Ar pirmajiem galā tiek pieci suņi, kas brīvi skraida pa saimniecības teritoriju. Zivju gārņus, stārķus un kraukļus atbaida īpaši putnubiedēkļi un tikli. Saimniecība vienmēr tiek uzmanīta pret nelūgtiem viesiem.

Latvijā ir maz cilvēku, kas nodarbojas ar vēžu un foreļu audzēšanu mākslīgās ūdenskrātuvēs. Iespējams, ka attur nepieciešamo zināšanu un pieredzes trūkums, ar ko saistīts zināms risks, augstās izmaksas. Gunārs šo lietu sācis viens no pirmajiem. Tagad viņš ir Latvijas Zivju un vēžu audzētāju asociācijas biedrs, veiksmīgi piedalās konkursos un projektos, iegūvis tiesības savā saimniecībā rīkot foreļu audzēšanas seminārus, kas ļauj saņemt papildu finansējumu.

Vispār lauksaimniekiem ir jāiz-

● Gunāra lepnums. «Kurmja» diķos jau krietni paaugušās foreles. Rudenī šo karalisko zivju svars būs jau ap kilogramu.

manto visas iespējas, ko piedāvā valsts. Jākārto dokumentācija subsīdiju saņemšanai. Nevienam neko klāt nepienesīs. Nupat atgriezies no Rīgas, kur ministrijā aizstāvēju savu viedokli un cīņos par finansējumu, saka Gunārs Sārtaputns. Gunārs vienmēr ir ieceru pilns. Viņš jau sapņo par teritorijas labiekārtošanu, zālāju izveidošanu,

par vietām, kur vajadzības gadījumā atpūtnieki varētu pārnakšņot. Līdzās daudzajiem diķiem ir maigāks klimats un salnas pavasars tik stipri «nekož». Tāpēc prātu ieliek miera doma par iecerām varbūt kādreiz te ierīkot augludāru.

«Vaduguns»

● LUDZAS RAJONĀ

● Staņislavs Romašenko beidzis 7. klasi, autovadītāja tiesību viņam vēl nav, taču šo mašīnu tēvs atļauj stūrēt.

Vai XXI gadsimta kariete?

Ko gan tik neizdomā cilvēks? Iespējams, ka šis fotogrāfijā redzamais tehnikas brīnums varētu pretendēt pat uz XXI gadsimta karietes titulu. Braucamais tapis tīri praktiskas nepieciešamības dēļ: dzīvojot dziļi laukos, kur, kā zināms, ceļi, ja tādi vispār ir, praktiski neizbraucami, sevišķi lietainā, slapjā laikā.

Tāpēc, domājot par bērniem, kuriem mērojams tāls ceļš (apmēram 5 kilometri) līdz autobusu pieturai, lai aizbrauktu tālāk uz skolu, Nirzas pagasta iedzīvotājs Aleksandrs Romašenko uzmeista-

rojis šo vāgi. Vecajam zapiņam nogriezta priekša un tās vietā priekšā pielāgoti zirga ratu priekšējie riteņi. Un, aiziet, uz priekšu! Bet braukt tūrā bauda, jo sēdi mīkstā sēdekli, skaties pa logu un no lietus arī vairs nav jābaidās.

Interesantais braucamrīks kļuvis jau par iemeslu kādam gandrīz vai anekdotiskam gadījumam. Kāds vīrs, dzērumā braucot, nolēmj apdzīt zapiņu, piedod gāzi un garām ir. Bet te viņam kā zibens cauri izskrien — it kā mašīnu apdzinu, bet te pēkšņi zirgs... Un nodomājais vīrs to ļaunāko, vai tik ar galviņu viss kārtībā un tie nav ļauni murgi. Piestājis, protams, lai pārliecinātos, ko tad īsti esot apdzinis.

Pansionāts saņem dāvinājumu

Jau ne pirmo reizi holandieši apciemo Ludzas rajonu un arī pensionātu «Ludza», ikreiz neaizmirstot paņemt līdzīgu ciemakukuli. Tā notika arī šoreiz, tieši pirms Jāņiem, kad kārtējā vizītē Ludzā ieradās Overijselas provinces padomnieks S. Pieta kungs. Kaut arī viņu valstī darbojas fonds «Holandes palīdzība Latvijai», šajā gadījumā dāvinājuma organizētājs un iniciators bija viņš pats.

Jau pagājušā gada septembrī, cerot iegūt vispārēju informāciju par Latvijas rajoniem, to attīstību,

● Pansionāta «Ludza» iemītnieki izmēģina jaunus palīglīdzekļus.

Piesta kungam labs iespaids radās par pensionāta «Ludza» darbu, tāpēc viņam radās doma pensionātam palīdzēt. Ciemiņš uzdāvināja 10 personiskās pārvietošanās palīglīdzekļus un astoņus riteņkrēslus. Viens otrs iemītnieks tos uzreiz arī izmēģināja un bija ļoti apmierināts — tagad pastaigājoties

spieķītis vairs nebūs nepieciešams. — Ja jau valsts pienācīgā līmenī nerūpējas par mums, veciem cilvēkiem, tad lai pateicības vārdi tiek tiem, kas mūs neaizmirst, — tā kāda pavecāka kundze par šo vizīti aizkustinājuma vārdus.

«Ludzas Zeme»

LIKUMĪBA, INFORMĀCIJA

PREIĻU RAJONA TIESĀ

Neatmet zagļa netikumu

29. jūnijā Preiļu rajona tiesā izskatīta zādzībā apsūdzētā Jersikas pagasta iedzīvotāja, iepriekš 1994. un 1998. gadā par zagšanu tiesātā Ilmāra Alberinga krimināllietā.

Alberings pagājušā gada 5. augusta naktī alkohola reibumā Jersikā ieradās Larisas M. vasarnīcā. Izņemot loga stiklu, viņš ielida telpā un nozaga dažādas mantas. Zaglim pa ķēriem gadījās divas kārbas kafijas, 700 gramu cepumu, viens kilograms konfekšu, viena pudele degvīna, viena pusotra litra pudele alus, divas pusotra litra pudeles minerālūdens, kā arī četras kārbas gaļas konservu un viens klaips rupjmaizes. Piedevām vīrietis no vasarnīcas paņēma vīriešu un sieviešu džemperus, T-krēklīņus, vīriešu triko, vīriešu un sieviešu virsjakas. Kopā nozagtas mantas vairāk nekā 43 latu vērtībā.

Tiesa ņēma vērā, ka Ilmārs Alberings jau agrāk vairākkārt sodīts par zādzībām, kas veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu. Tiesa sodīja Ilmāru Alberingu ar brīvības atņemšanu uz sešiem mēnešiem, sodu izcietot daļēji slēgtā cietumā. Vēl Alberingam būs jāatlīdzina vasarnīcas saimniecei nodarītie zaudējumi. Spriedumu var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesā.

Pieķerti zogot dezodorantus

23. maijā rajona tiesā izskatīts materiāls par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu diviem Līvānos dzīvojošiem pusaudžiem — nepilngadīgajiem Oļegam Antipovam un Aleksejam Tokarevam.

Šī gada 8. martā ap pulksten 13.00 puīši, atrodoties veikala «Pārtikas nams — Monika» paš-

apkalpošanās nodaļā, vienojās nozagt dezodorantus «Puch». Katrs paņēma pa šādam dezodorantam, ielika virsjakas kabatā un izgāja no veikala nesamaksājot.

Pēc tam Oļegs un Aleksejs iegāja veikala «Dūdari», kur katrs paņēma pa dezodorantam «8 x 4 Intensive» un sāka tos apskatīt. Domājot, ka neviens viņus neievēro, Aleksejs paņēmo dezodorantu ielika virsjakas piedurknē un izgāja no veikala. Oļegu aizturēja policijas darbinieks turpat veikala telpās. Pret abiem nepilngadīgajiem tika atteikts ierosināt krimināllietu.

Tiesa ņēma vērā, ka abiem zēniem tas ir pirmais likumpārkāpums, ka abi pozitīvi raksturoti skolā, kā arī līdz šim nesastāvēja nepilngadīgo lietu inspekcijas uzskaitē. Puīši atzina savu vainu un nožēloja rīcību. Tiesa izteica brīdinājumu.

Pēc Preiļu rajona tiesas materiāliem

CSDD INFORMĀCIJA

Pirms dodaties uz ārvalstīm

Informācija par iecelšanu Liekuvas Republikā (28. februārī), par iecelšanu Igaunijas Republikā, Polijā, Itālijā (7. martā), Vācijā (14. martā), Luksemburgā (4. aprīlī), Austrijas Republikā (11. aprīlī), Zviedrijā (25. aprīlī), Dānijas Karalistē (9. maijā), Lielbritānijā (16. maijā), Grieķijā (30. maijā) Beļģijā (6. jūnijā).

FRANCIJAS REPUBLIKA

Ieceļojot Francijas Republikā, obligāta ir transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība, vadītāja apliecība un transportlīdzekļa apdrošināšana — «Zaļā karte». Ja ieceļojat Francijā ziemā, jāņem vērā, ka nav pieļaujama riepu ar radzēm lietošana, bet, pārvietojoties kalnainajos Francijas apvidos, obligāti jālieto ķēdes. Jāievēro, ka, lietojot ķēdes, uz transportlīdzekļa jābūt brīdinājuma zīmei, kas domāta pārējo satiksmes dalībnieku brīdināšanai par speciālo ekipējumu riepiem attiecīgajā ceļa posmā.

Uz transportlīdzekļa virsbūves obligāti jābūt uzlīmei ar valsts apzīmējumu. Lai gan ceļu satiksmes drošībai Francijas Republikā netiek rekomendēti pārvietoties transportlīdzeklī ar tonētiem stikliem, netiksiet sodīti, ja jūsu Latvijā reģistrētā mašīnā stikli būs arī tonēti. Francijas Republikas teritorijā žandarmērijai ir tiesības veikt gan mašīnas tehnisko apskati, gan izplūdes gāzu koncentrācijas pārbaudi, ja ir radušās aizdomas par tās tehniskajām nepilnībām.

Pārvietojoties Francijas Republikas teritorijā, jāreķinās, ka vairums automaģistrāļu ir maksas. Ja vēlaties nesadārdzināt ceļojuma izmaksas, iepriekš plānojiet ceļojuma maršrutu un izvēlieties nacionālos ceļus, kuri ir bez maksas.

Ātruma ierobežojumi uz Francijas ceļiem ir sekojoši:

- pilsētās un citās apdzīvotās vietās — 50 km/h;
- uz vietējās nozīmes ceļiem — 90 km/h;
- uz šosejām — 110 km/h;
- uz automaģistrālēm — 130 km/h.

Drošības jostas obligāti jālieto arī uz aizmugurējā sēdekļa sēdošajiem pasažieriem. Obligāti ir arī bērnu drošības sēdekļi vai paliktņi (atkarībā no bērnu vecuma). Ja kā transportlīdzekli izmantojiet motociklu, obligāta ir aizsargķivere, bet, pārvietojoties ar velosipēdu, iegaumējiet, ka tam jābūt aprīkotam ar atstarotājiem.

Pieļaujamā alkohola koncentrācija asinīs — 0,5 promiles. Ievērojiet arī to, ka Francijas apdzīvotās vietās un it īpaši Parīzē lielākajā daļā krustojumu nav novietotas brīdinājuma zīmes «Galvenais ceļš» un «Dodiet ceļu», tāpēc šādos krustojumos jāvadās pēc tā sauktā «labās rokas likuma».

Ja transportlīdzeklis ir novietots traucējoši vai bīstami kustībai, mašīna var tikt aizvilkt uz speciālu mašīnu novietni. Tiesības nozīmēt aizvilkšanu ir policijai, žandarmērijai, valsts un pašval-

dību darbiniekiem, kuri atbildīgi par satiksmes drošību. Transportlīdzekli var nodot īpašniekam, kad ir samaksāts sods par satiksmes noteikumu neievērošanu, 600 franki par aizvilkšanu un turēšanu novietnē (ap 30 frankiem par 24 stundām).

Francijā ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumi ir iedalīti pēc smaguma pakāpes. Paredzēti sodi par stāvēšanu neatļautās vietās:

- par 1. klases pārkāpumu sods 220 franki (nepareiza stāvēšana pāra/nepāra dienās);
- par 2. klases pārkāpumu sods 230 līdz 1000 franki (nav ievērotas zīmes, stāvēšana ir traucējoša);
- par 3. klases pārkāpumu sods no 900 līdz 5000 frankiem (stāvēšana ir bīstama, piemēram, likumā, krustojumā).

Ja persona ierodas pirms transportlīdzekļa aizvilcēja ievilkšanās laikā, aizvilcšanu var pārtraukt, ja tikai viens ritenis ir pacelts no zemes vai ja vilcējs mašīnu velk ar piekabi un ja vēl nav uzsākta kustība ar mašīnu. Tādā gadījumā persona maksā sodu un vilcēja atbraukšanas izdevumus (ap 100 frankiem).

Ja persona nav piedalījies aizvilcšanā, fakts par mašīnas aizvilcšanu tiek paziņots mašīnas īpašniekam ar ierakstītu vēstuli kopā ar policijas protokolu. Personai jāizņem mašīna 45 dienu laikā no vēstules saņemšanas brīža, citādi transportlīdzekli var iznīcināt vai nodot valstij pārdošanai publiskā izsolē.

apkalpošanās nodaļā, vienojās nozagt dezodorantus «Puch». Katrs paņēma pa šādam dezodorantam, ielika virsjakas kabatā un izgāja no veikala nesamaksājot.

Augsts apbalvojums Preiļu rajona policijas pārvaldes priekšniekam Robertam Šņepstam

Ar Latvijas Republikas iekšlietu ministra Mareka Segliņa 2001. gada 11. jūnija rīkojumu nr. 393 Preiļu rajona policijas pārvaldes priekšniekam Robertam Šņepstam par ieguldījumu valsts politikas īstenošanā kārtības, drošības un likumības nodrošināšanā piešķirts

Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas augsts apbalvojums — zelta «Goda zīme». Rajonā pagaidām vienīgais šāds apbalvojums tika pasniegts pirms Jāņiem svinīgās sanāksmes laikā pie iekšlietu ministra Mareka Segliņa.

L.Kirilova

POLICIJAS ZIŅAS

Arvien vairāk huligānu un skandālu rīkotāju

21. jūnijā policijas darbinieku likumīgajām darbībām nepakļāvās preileitis Leonīds T. no Daugavpils ielas. Sastādīts administratīvais protokols.

22. jūnijā Sutru pagasta Lipuškos Dmitrijs M. alkohola reibumā sarīkoja ģimenes skandālu. Izteikts oficiāls brīdinājums.

24. jūnijā Aglonas pagasta Rutulos huligāniskas darbības alkohola reibumā veica Vadīms I. Ar viņam izteikts oficiāls brīdinājums.

24. jūnijā administratīvais protokols sastādīts līvānietim Zigmundam K., kurš bārā huligāniski uzvedās un pēc tam nepakļāvās arī policijas darbinieku likumīgajām prasībām.

25. jūnijā Galēnu pagasta Lomos Jevģēnijs K. ģimenē izraisīja sadzīves rakstura konfliktu. Izteikts oficiāls brīdinājums.

27. jūnijā Preiļu novada Preiļu pagasta Moskvino Pēteris U. izdarīja huligāniskas darbības. Sastādīts administratīvais protokols.

27. jūnijā huligāniskas darbības Riebiņos kādā mājā Viļānu ielā izdarīja Leonīds K. Izteikts oficiāls brīdinājums.

27. jūnijā Vārkavas pagasta Pilšķos huligāniski uzvedās Vasiļijs U. Par to sastādīts administratīvais protokols.

Kārtējais zaudējums «krutkas» tirgoņiem

20. jūnijā Līvānu tirgū atklāta bezsaimnieka manta — 1200 paciņas Krievijā ražotu cigarešu un 90 kilogrami cukura.

22. jūnijā Preiļu rajona teritorijā tika aizturēts Rēzeknes rajona iedzīvotājs Radijs Š., kura vadītās automašīnas bagāžas nodalījumā atrastas 53 pudeles (37 litri) «Staļņaja» markas degvīna.

Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija

Administratīvi sodīts Preiļu novada domes deputāts Vladimirs Ivanovs

Pēc Preiļu rajona policijas pārvaldē saņemtās informācijas, 28. jūnijā Preiļu rajona tiesā izskatīta administratīvā lieta pret Vladimiru Ivanovu, kurš šī gada 24. jūnijā ceļa Krāslava — Preiļi 56. kilometrā, vadot automašīnu VW Jetta, sadūrās ar pretimbraucošo automašīnu BMW 321, kuru vadīja Lidija O. Par notikušo satiksmes negadījumu policijai netika pazi-

nots. Abas automašīnas no notikuma vietas aizbrauca. Līdz ar to izdarīts administratīvais pārkāpums, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 126.2 p. 2. daļā.

Vladimirs Ivanovs sodīts ar naudas sodu 200 latu apmērā. Šonedēļ paredzēts izskatīt Lidijas O. administratīvo lietu.

Nežēlīgi nomoka bērnu

29. jūnijā Krāslavas rajonā jaunietis nežēlīgi noslepkavojis trīs gadus vecu puīsi. Bērns likās ar redzamiem miesas bojājumiem atrasts diķī pie kādas privātmājas. Konstatēts, ka viņš noslīcis.

Noskaidrots, ka mazuli nežēlīgi piekāvis 1984. gadā dzimis jaunietis, pēc tam iemetis bērnu diķī un nav ļāvis tam izkļūt krastā. Ierosināta krimināllietā par slepkavību, ja nonāvēts mazgadīgais, vainīgajam apzinoties, ka upuris ir bezpalīdzīgā stāvoklī. Par noziegumu aizdomās turamais jaunietis aizturēts, ziņo LETA.

CIEMOS PIE KOLĒGIEM, BĒRNU ATPŪTA

Starptautiskā festivālā Utenā

Pagājušajās brīvdienās pie draugiem Lietuvas pilsētā Utenā viesojās Rožupes pagasta vidējās paaudzes deju kolektīvs. Tur no 27. jūnija līdz 6. jūlijam notiek starptautisks folkloras kolektīvu festivāls, kurā piedalās dziedātāji un dejojāji no Izraēlas, Indijas, Dienvidslāvijas, Francijas, Ungārijas, pavisam 12 valstīm.

L. Kirillova

Lazdukalns ar zaķukārkiem un kļavām sārtos apakšbrunčos

Sākums 8. lappusē.

Samērā nelielā teritorijā — 6,4 hektāros — aug 401 sugas koki. Parku Špakovsku ģimene veidojusi 25 gadus, sākumā botāniskos retumus pārķot un gādājot par saviem līdzekļiem. Pēc tam Kalšnavas stādu audzētava, novērtējot Špakovsku darbošanos, daudzus stādus dāvinājusi un tagad veic vērojumu, kā tie aug un attīstās. Šogad parkam pievienoti divi hektāri no purva teritorijas. Pat daudzi vietējie nezina, ka Ogrē ir purvs, kas pēc tikšot iekārtotas laipas «Zīva» purva apskatei.

Benita katru koku, katru augu raksturo gan no botāniskā viedokļa, gan stādīt priekšā kā labu paziņu, ar kuru noteikti vēlam turpināt paziņanos. Sibīrijas baltēgles, somu egle, Eiropas un Sibīrijas, un Japānas lapegles, ciedru priežu audze, kas attīra gaisu un

cilvēkiem dod daudz enerģijas. Čūsku egle, kam katrs zars kā čūska. Normaņu egle, biežām un mīkstām skuļām. Amerikas un Pensilvānijas oši.

Izrādot parku, Benita un Jānis par šeit redzamo stāsta pārmaiņus. Redzams, ka vismīļākie viņiem ir gleznavnieki koki. Par katru no tiem ir savs stāsts, — kādā veidā viņš šeit ieradies uz dzīvi, ir vai nav iedzīvojis pārējā sabiedrībā.

Pie zāglapu ozola Benita atceras, ka stādu audzētava brīdinājusi, — tas neaugot un nikuļojot. Bet, nokļuvis Lazdukalnā, koks tiektin tiecas debesīs un redzami piebriest ozola cienīgā dižumā. Zaķukārklis izskatās līdzīgs lielam vanagzirnīm, kas zaros sakarinājis zaļas pākstis ar vēl negatavām sēklām. Grimoņu pulciņā aug gan parastais, sarkanais, gan raibais, asinssarkanais, kas ļoti skaisti zied

un dekoratīvi izskatās pavasarī, kad klūgas maina krāsu. Parkā aug pelēkais valrieksts, zeltegles, kas pavasarī krāsojas zeltainos toņos. Serbijas egles ar sudrabotiem apakšbrunčiem, kā saka Benita. Bezvēja laikā egle ir tradicionāli zaļā krāsā, bet, vējam pūšot, kļūst redzama sudrabainā zaru apakša, un tad pāri egles augumam plūst sudraboti vilņi.

Ejot cauri parkam pa Saules taku, var nonākt Paradīzes piekalnē, kurā vienuviet aug visdažādākie augi: džuma ābeles, ogu ābeles, ļoti skaistais dekoratīvais ķirsis, Amūras korķa koks, velnakoks — Mandžūrijas arālija ar metru garām lapām, viens no Latvijā reti sastopamiem platlapu lazdas eksemplāriem. Rudā kalnu kļava, kuras svārciņus vējam, šķelšim, ļoti patīk pacīlāt, jo lapu apakšas, tāpat kā Serbijas eglei, ir tik iz-

teiksmīgā krāsā, ka vējainā laikā no kļavas nevarot atraut skatienu.

Dendrārijā savākti īsti retumi, ko nevar pat pārskaitīt.

Parkā novietots viens no lielākajiem ceļaruļļiem Latvijā, ar ko cara laikā rullēts ceļš no Kokneses uz Ulbroku. To vilkuši septiņi zirgi. Atmiņas par bebra cīņiņu ar ozolu, ko tomēr nav varējis vinnēt, glabā no apgrauzta ozola stumbra veidots galds un sēdekļi.

Pirms simts gadiem te bijusi muižas teritorija ar kalnu ieplakā veidotu dīķi un saliņu tā vidū. Dīķis ir arī tagad, tāpat kā saliņa, bet tiltiņa līdz tai nav. Jābūt arī kādai vietai, kur cilvēks nesper kāju, saka Benita. Toties dīķi dzīvo Ferdinands (intrigu saglabājot, neatklāsim, kas tas ir), karūsas un zaļās vārdes, kas sāk dziedāt pēc Benitas aicinājuma. Zied no Dundagas vestās ūdensrozes. Sākta

Vinakalna veidošana.

No Zilajiem kalniem uz parku atvests skaists akmens, bet tas slikti šeit iejuties, stāsta Benita, un saturot negatīvu enerģiju. Nē, viņš slikti neietekmējot, drīzāk savācot sevi un cilvēku atbrīvojot no visa sliktā. Bet citā vietā parkā esošais sirds akmens — īsts pozitīvās enerģijas lādiņš.

Parkam cauri ejot zelta ādere, avots. To atklājuši ekstrāsensi un dziednieki. Avots drīz atvērsoties, bet nav zināms, kad īsti. Gribas teikt, ka arī pats parks ir Ogres ādere — pilns ar dzīvības enerģiju.

Atvadoties no parka saimniekiem un veidotājiem, «Novadnieks» pateicībā par brīnišķīgo ekskursiju Benitai Špakovskai dāvināja firmas kreklīņu un solījās vēl braukt ciemos pēc korķa koka stādīņiem jaunās redakcija pagalmam.

Turpinājums sekos.

«Sienāzītis» — pirmo reizi

Preiļu 2. vidusskolā piektdien noslēdzās bērnu vasaras nometne «Sienāzītis — 2001». Šāda nometne skolā bija organizēta pirmo reizi. 25 bērni no otrās līdz piektajai klasei laikā no 4. līdz 29. jūnijam pavadīja savu laiku skolotāju draudzībā sportojot, ejot pārgājienos, kā arī zīmējot, darbojoties pie datoriem un citās nodarbībās.

Kā informēja 2. vidusskolas direktors Oļegs Hlebņikovs, sākumā bija ideja par treniņu nometnes sarīkošanu labākajiem vieglatlātiem. Tomēr gribētāju pieteicās vairāk, jo daudziem pilsētas bērniem vasarā nav ko iesākt. Skola nodrošināja telpas nometnei. Audzinātāju un nodarbību vadītāju pienākumus uzņēmās tie skolotāji, kas nebija devušies atvaļinājumā. Ēdināšanas izdevumi bija jāsedz skolēnu vecākiem. Par pusdienām skolēni maksāja 50 santīmus. Nometnes dalībnieki ieradās pulksten 10.00 un šeit uzturējās līdz 17.00.

Atbildīgais par nometnes darbošanos bija sporta skolotājs Aleksandrs Iljins. Viņš pastāstīja, ka daudz laika — pusotras stundas rīta cēlienā un tikpat daudz pēcpusdienā bija atvēlēts fiziskām nodarbībām. Bērni darbojās skolas stadiona sektoros, skrēja, leca tālumā un augstumā, spēlēja basketbolu, nometnes pēdējā nedēļā izmantojot lielos laukumus, kas šeit izbūvēti Triszaigzņu spēlēm. Lietus laikā bērni nodarbojās trenāžieru zālē.

Skolotājas Pavlinas Sabanskas vadībā notika «jautrās matemāti-

kas» nodarbības, bet Tatjana Svetlova gan mazākajiem, gan lielākajiem bērniem ieradīja, kā ar datoru spēlēt dažādas spēles, kā arī nopietnākas zināšanas. Kad tik sarežģītas lietas kā matemātika un informātika sāka nogurdināt, bērni varēja pilnībā ļauties savai fantāzijai, skolotājas Innas Zenovjevas vadībā zīmējot.

Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja direktores Teklas Bekešas vadītā ekskursija pa parku un stāstījums lika citām acīm palūkoties uz pilsētas vēsturi. Ziemā, kad dienas aizņemtas ar mācību stundām, šādām lietām laika nemaz neatliek. Nometnes dalībnieki apmeklēja arī akciju sbiedrību «Preiļu siers», kur varēja apskatīties, kā ražo pienu produktus, kā arī pacienāties ar sieru. Reizi nedēļā bērni karsējās un draiskojās skolas saunā. Visi nometnes notikumi tika uzņemti videofilmā un to uz karstām pēdām paši varēja noskatīties. Skolas medmāsa Natālija Volkova demonstrēja vispārējās masāžas paņēmienus. Daždien vienlaicīgi ar bērniem sporta laukumā trenējās Preiļu jaunieši, labākie vieglatlēti, no kuriem daži studē, bet daži nule beidza skolu: Andrejs Soboļevs, Juris Iljins, Intars Miglāns, Māris Prikulis.

Arī viens otrs no vecākiem apmeklēja nometni, lai pārliecinātos, ka bērni šeit darbojas pedagoģu vadībā, ka viņi ir pieskatīti. Triszaigzņu spēļu laikā, kad skolas zālē notika novusa, bet āra laukumos — basketbola sacensības, bērni labprāt palīdzēja. Viņi piedalījās apkārtnes uzkopšanā, uzstādīja un novāca novusa galdus. Par palīdzēšanu Preiļu novada dome

● «Sienāzītis — 2001» aiz muguras jūnijs Preiļu 2. vidusskolas organizētā vasaras nometnē. Tajā bija iesaistījušies daži bērni arī no Preiļu 1. pamatskolas. Atvadoties no nometnes, «sienāzēni» saņēma cepurītes par palīdzību Triszaigzņu spēlēs. Foto: M. Rukosujevs

«Sienāzītis — 2001» dalībniekiem dāvināja cepurītes, kas bērniem tika pasniegtas nometnes pēdējā dienā.

Kā pavadīsiet atlikušos divus vasaras mēnešus? Uz šo «Novadnieka» jautājumu bērni cits cits caur citu atbildēja: «Pastaigāšos. Braukšu uz ezeru. Makšķerēšu. Pie vecmāmiņas uz laukiem. Došos uz sanatoriju.» Vai patika nometne? Te gan atbilde skanēja vienprātīga — ļoti!

Preiļu 2. vidusskolas nometne bija piemērs tam, ka var iztikt arī ar minimāliem līdzekļiem, lai bērni vasaras dienas nevadītu dīkdie-

nībā, kas pamudina uz blēņām.

Jūnija pirmajā pusē visi intereenti varēja nākt arī uz rajona bērnu un jauniešu centru, kur ar viņiem nodarbojās tie skolotāji, kas nebija devušies atvaļinājumā. Sākot no 14. augusta, bērni atkal varēs apmeklēt centru. Tiek aicināti arī tie, kuri nenodarbojas un nav pieteikušies nevienā no pulciņiem. Augustā paredzēta nometne skolēnu pašpārvalžu līderiem. Bet jaunā nedēļā rajona un pilsētas bērnu grupa dodas ārzemju braucienā uz Ungāriju, ko organizē bērnu un jauniešu centrs.

Kā informēja centra direktore

Aija Caune, diennakts nometņu organizēšana izmaksā ļoti dārgi, un centram šādu līdzekļu nav. Centrā pieejams katalogs, kurā var iepazīties ar bērnu vasaras nometņu piedāvājumu visā valstī. Izvēle ir ļoti liela. Tomēr vecāku interese parasti beidzoties ar to, kad viņi uzzina, ka labas nometnes diennakts maksa ir vidēji astoņi lati.

Nometnes atsevišķām grupām vai bērniem ar specifiskām vajadzībām tiek rīkotas, ja līdzekļus izdodas iegūt, sagatavojot veiksmīgu projektu.

L. Rancāne

Šonedēļ dzimšanas dienu svin
pasta nodaļas Preiļi-1
priekšnieka vietiece
Inna Fadejeva,
pasta nodaļas Preiļi-1 pastniece
Tatjana Strogonova,
Rušonas pasta nodaļas pastniece
Ārija Janīna Grebeža,
Silajāņu pasta nodaļas pastniece
Stase Lisicina,
Sutru pasta nodaļas pastniece
Mārite Pastare.
«Novadnieks» sirsnīgi sveic jubilārus
un pateicas par laikraksta izplatīšanu.

Zvaigžņu stundu lai dāvina rīts,
Kuram puku brīnums ir klāt.
Un lai nākošie gadi zied skaistāk
Par tām baltām un nebaltām
dienām.

Laikraksts «Novadnieks»
un pagastu padomes
sveic jubilārus!

AGLONAS pagastā

65 gadi Valentīnai Bogdanovai,
Pēterim Znūtiņam

70 gadi Lucijai Konečņajai

75 gadi Monikai Ruskulei

AIZKALNES pagastā

50 gadi Lidijai Džeriņai

60 gadi Teklai Mežinskai, Janīnai
Pudzei, Eduardam Stupānam

75 gadi Annai Lūtinskai

90 gadi Rozālijai Želvai

93 gadi Pēterim Jaudzemam

PELĒČU pagastā

70 gadi Teklai Stepanovai

PREIĻU pagastā

80 gadi Ignatam Babrīm

RIEBIŅU pagastā

65 gadi Elizabetei Lazdānei

70 gadi Kirjanai Mihailovai

101 gads Ustinijai Stojarovai

ROŽKALŅU pagastā

65 gadi Monikai Kusiņai, Anto-
nam Kusiņam

83 gadi Irmāi Skrāgei

88 gadi Janīnai Spūlei

ROŽUPES pagastā

65 gadi Emilijai Gavrilovai

70 gadi Ivanam Martinovam

RUDZĀTU pagastā

50 gadi Pāvelam Fjodorovam

85 gadi Venerandai Vutnānei

RUŠONAS pagastā

50 gadi Regīnai Garkalnei,
Edgaram Putānam

75 gadi Leonīdai Rumpēi

SAUNAS pagastā

65 gadi Jāzepam Bricam, Helē-
nai Vilcānei

SILAJĀŅU pagastā

64 gadi Leonei Bivmanei

67 gadi Leontijam Kurmeļovam

72 gadi Terēzijai Leščanovai

STABULNIEKU pagastā

80 gadi Bronislavai Luriņai

UPMALAS pagastā

75 gadi Irēnai Čeirānei

80 gadi Teklai Vaivodei

VĀRKAVAS pagastā

89 gadi Marijai Lukjanskai

99 gadi Ignatam Pabērzam

Sveicam pilngadniekus!

Aleksandru Šaškinu Rudzātu,
Līgu Brišku Stabulnieku pagastā.

Sagatavots pēc pagastu padomju
sniegtajām ziņām

SLUDINĀJUMI, REKLĀMA, LĪDZJŪTĪBAS

5. jūlijā plkst. 17.00 Preiļu rajona bērnu un
jauniešu centrā, 2. stāvā tikšanās ar
pirmo Latvijas olimpisko spēļu čempioni
Inesi JAUDZEMU, Latvijas olimpiskās komitejas
locekli Pēteri STRUBERGU un pirmo reizi
demonstrēs videofilmu «Ceļš uz Sidneju»,
režisors — T.Margevičs, «Sidnejas olimpisko
spēļu mozaika», režisors — A.Ušackis.
Savienības «Latvijas ceļš» Preiļu nodaļa

Apdrošināšanas AS «BALVA»

slēdz OCTA transportlīdzekļu
apdrošināšanas līgumus ar
atlaidi līdz **35%**.

Visas OCTA polises
piedalās loterijā.
Laimests — traktors T30-69.
Tālrunis 22562, Preiļos.

Upmalas pagasta padome
aicina pieteikt
pretendentus uz skolēnu
ēdināšanas organizēšanu
Vārkavas vidusskolā.

- Firma pērk un pārdod sertifikātus.
- Sniedz juridiskus pakalpojumus.
- Pieņem pasūtījumus spiedogu, zīmogu un vizītkaršu izgatavošanai.
- Pieņem pasūtījumus dokumentu noformēšanai IU, ZS, SIA, paju, kooperatīvo sabiedrību reģistrēšanai, likvidēšanai, izmaiņām statūtos ar tālāku dokumentu reģistrēšanu Uzņēmumu reģistrā.

Adrese: Preiļos, Raiņa bulvārī 13 (poliklīnika),
3. stāvā, 302. kab. Tālr. 22770, 6559587.

Licencēta firma pērk un pārdod privatizācijas sertifikātus

Preiļos, Raiņa bulvārī 15, tālr.
5307068 līdz plkst. 12, 23024 vakaros;

Līvānos, Stacijas ielā 1, tālr. 44228
dienā, 41221 vakaros.

Z/s «ZEMNIEKĒLS» iepērk liellopus,
jaunlopus, zirgus, aitas, cūkas.
Laba cena. Samaksa tūlītēja.
Transports mūsu.
Tālr. 22380, 9435459, 9580972.

Z/s «Āres» iepērk jaunlopus,
liellopus, aitas un zirgus.
Samaksa tūlītēja.
Tālr. 55658, 54621, 73545.

Jersikas pagasta padome paziņo, ka ir uzsākts darbs pie pagasta teritorijas plānojumam.

1. posms — sabiedrības viedokļa
uzklausišana no 14. jūnija
līdz 9. augustam.

Lūznavas tehnikumā (Maltas)

(Lūznava, Rēzeknes raj., LV-4627,
tālr. 46-45314, 46-45481,
fakss 46-45345)

2001. gadā var uzsākt šādu
izglītības programmu apguvi:

- Zivsaimniecība un vides aizsardzība.
- Tehniskā servisa darbinieks (specializācija autotransporta ekspluatācija un remonts).
- Tehniskā servisa darbinieks (specializācija lauksaimniecības tehnika).
- Lauku mājamatnieks (specializācija metāldarbi).
- Biroja darba organizācija.
- Mājturība (specializācija ēdienu gatavošana).
- Apdares darbi (celtniecība).

Dokumenti jāiesniedz līdz 15. jūlijam.

Diplomēta manuālās terapijas speciāliste ar
augstāko izglītību un 10 gadu prasmi ārstē os-
teohondrozi, sāpes mugurā un locītavās, alerģiskus
iekaisumus, uzstāda diagnozi un piedāvā dažādus
ārstnieciskās un rehabilitācijas masāžas veidus.

Pieņems 14. un 15. jūlijā no plkst. 13.00
Līvānos, Stadiona ielā 1. Tālr. 5344947.

Vajadzīgi strādnieki kokzāģētavā

Preiļos: galdnieki, R-63, lēntzaģu
operatori un palīgi, šoferi,
atslēdznieki autoremontam KAMAZ.

Iepērk zāģbaļķus un cirsmaš.
Tālr. 53-81120, 9-431645.

Iepērkam mājlopus gaļai.

Tālr. 24147, 21956.

Pārdod

vai maina māju Preiļos, Brīvības 32. Tālr. 9843299,
23830;
ekoloģiskus «Terminators» šķirnes sivēnus. Tālr.
22794, 23824;
zemenes. Tālr. 21444;
ķēvi. Tālr. 6576179.

Perk

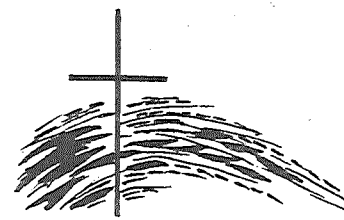
pārtikas kartupeļus. Tālr. 9466043.

Dažādi

Nozaudēta S.Ertas pase. Atradēju lūdzu zvanīt 22709
vai 70551.

5. un 7. jūlijā pārdos brūnus šķirotus cāļus un
broilercāļus, brūnus, melnus jaunpūtus (2-4 mēn.),
brūnas dējējvistas, gaiļus: Fiebinos 7.30, Silajānos
7.45, Rozālinā 7.55, Borisovkā 8.10, Lomos 8.20, Mal-
tas Trūpos 8.30, Silukalnā 8.50, Galēnos 9.05, Polkoronā
9.15, Stabulniekos 9.25, Pieniņos 9.40, Preiļos 9.55,
L.Pupājos 10.45, Priekļos 11.00, Rudzātos 11.15, Stekos
11.25, Turkos 11.35, Zundānos 11.45, Jaunsilvās 11.55,
Līvānos 12.05, Jersikā 12.40, Upeniekos 12.50, Starēs
13.05, Rožupē 13.15, Rauniešos 13.30, Sutros 13.40,
Ančīnos 13.55, Vārkavā 14.05, Upmālā 14.20, Lazdānos
14.30, Arendolē 14.45, Pelēcos 15.00, Nidermuizā 15.10,
Aizkalnē 15.25, Raudaukā 15.35. Tālr. 21270, 1-9186065.

Pārdod baltas DĒJĒJVISTIŅAS
(2 mēn.) 5. jūlijā Preiļos 11.00,
Līvānos 12.00.
Cena — Ls 1,20.

Darbus, kurus dzīvē veici,
Kapu smiltis neapsedz.

Izsakām līdzjūtību Regīnas
MIKULĀNES piederīgajiem.

B/d «Pasaciņa» kolektīvs

Labi darbi, mīļi vārdi,
Tie paliks šai zemē.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Riebiņu pagasta pirmsskolas
iestādes vadītājas Regīnas
MIKULĀNES piederīgajiem.

viņu mūžībā pavadot.

Preiļu rajona izglītības pārvaldes
kolektīvs

Drīz, drīz neviens mani neredzēs,
Manas rokas satvert nevarēs,
Bet es būšu daļa no ceļa, pa kuru
bērni skrīs,

Gabaliņš no loga, pa kuru tu skatīsies.
Kad negaidīti atnākušo sāpi izraud
svēces un vasaras ziedos birst
atvadu asaras, esam kopā
ar Regīnas MIKULĀNES
piederīgajiem.

Riebiņu b/d bērni, vecāki

Tuvs cilvēks nemirst,
Tikai pārstāj blakus būt...
Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Mariannai Abrickai, MĀTI
smiltajā pavadot.

Preiļu rajona izglītības pārvaldes
kolektīvs

«NOVADNIEKA» KALENDĀRS

Rajona padome

4. jūlijā piedalīšanās seminārā, ko Aizkrauklē
organizē Labklājības ministrija un Daugavas
slimokase.

5. jūlijā piedalīšanās svečturu izstādes atk-
lāšanā Melngalvju namā Rīgā.

Pelēču kultūras nams

7. jūlijā pulksten 22.00 spēlēs Aija.

Jersikas tautas nams

7. jūnijā pulksten 14.00 bērības svētki. Pulk-
sten 22.00 diskotēka, karaoke.

Stabulnieku kultūras nams

7. jūlijā pulksten 23.00 balle, spēlē «Sta-
burags».

Saunas tautas nams

7. jūlijā pulksten 20.00 jaunības svētki. Pulksten
22.00 balle. Spēlē Ēriks Balodis.

Rajona bērnu un jauniešu centrs

6. jūlijā pulksten 10.00 Preiļu jaunieši tiek
aicināti piedalīties akcijā «1500 kilometri pret nar-
kotikām» pie jauniešu centra.
Informāciju sagatavoja L.Rancāne

Preiļu novada domes vēlēšanu komisijas paziņojums

Preiļu novada domes
vēlēšanas notiks
Aizkalnē un Ličos
pagasta padomē,
Preiļos, Raiņa bulv. 26
un Kooperatīva ielā 6.

5., 6., 7. jūlijā no plkst.
8.00 līdz 12.00.
8. jūlijā no plkst.
7.00 līdz 22.00.